

SJORS

23 maart 1963
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr. 12

van de Rebellenclub

Het raadsel van de Mary Celeste

In de geschiedenis van de scheepvaart hebben zich heel wat rampen en geheimzinnige gebeurtenissen afgespeeld, waarvan de oorzaak soms slechts gedeeltelijk en soms helemaal niet kon worden achterhaald. Een bekend voorbeeld daarvan is de geschiedenis van de *Mary Celeste*. Nog steeds wordt er over dit schip geschreven en worden gissingen over haar lot gemaakt, maar nog nooit heeft iemand met zekerheid kunnen zeggen wat er zich aan boord van de *Mary Celeste* heeft afgespeeld.

De *Mary Celeste*, een Amerikaanse schoenerbrik van driehonderd ton, vertrok op 5 november 1872 uit de haven van New York met bestemming Genua. Aan boord bevonden zich kapitein Benjamin Briggs, zijn vrouw en zijn tweejarig dochtertje en een bemanning van zeven koppen. Het schip had een lading van 1700 vaten alcohol aan boord. Toen de *Mary Celeste* de haven van New York verliet, bleek er op de Atlantische Oceaan een zware storm te heersen en daarom besloot kapitein Briggs bij het Stateneiland voor anker te gaan en te wachten op beter weer. Twee dagen later zeilde de brik bij rustig weer de Atlantische Oceaan op. De volgende achttien dagen gebeurde er aan boord niets bijzonders. Aan de hand van het teruggevonden logboek kunnen we nagaan, dat de stemming aan boord goed was; de bemanning was druk met de bezigheden, die op een zeilschip in die dagen moesten worden verricht: snelheid en vorderingen noteren, koers vaststellen, weersgesteldheid bestuderen enzovoort.

Tien dagen later ziet de uitkijk van een andere Amerikaanse brik, de *Dei Gratia*, de *Mary Celeste*. De beide schepen bevinden zich ten zuid-oosten van de Azoren. Kapitein Moorhouse van de *Dei Gratia* is een vriend van kapitein Briggs en weet waarheen de *Mary Celeste* op weg is. Groot is daarom zijn verbazing als hij merkt dat het schip niet naar Genua, maar in de richting van de thuishaven (New York) vaart. Door zijn kijker ziet hij bovendien dat er zich niemand op het dek van de *Mary Celeste* bevindt. De zeilen staan bol in de wind, maar er staat niemand aan het roer. Is de hele bemanning ziek of liggen ze allemaal te slapen, onbewust van het feit dat hun schip de steven gewend heeft? Kapitien Moorhouse roept door de scheepsroeper de *Mary Celeste* aan, maar er komt geen antwoord. Dan zet hij een sloep uit en stuurt zijn eerste stuurman en een paar matrozen naar de brik. De mannen komen terug en het verhaal dat zij vertellen klinkt vreemd en luguber. Aan boord van de *Mary Celeste* bevindt zich niemand, uitgezonderd een zwarte scheepskat. Wel is duidelijk te zien, dat het schip tot voor kort bemand is geweest: in de hutten hangt kleding, er liggen pijpen op tafel, op een wandplank liggen sieraden van een vrouw en op de grond ligt speelgoed. Het kompas blijkt stuk te zijn, er zijn een paar zeilen beschadigd en in het ruim staat wat water, maar ondanks dat is de brik zeewaardig en betrouwbaar. In de voorraadkamer is voor zes maanden proviand aanwezig. Kapitein Moorhouse hoort dit verhaal met verbazing aan. Als hij later zelf een kijkje neemt op de verlaten brik, ziet hij dat sextant, chronometer en zeilaanwijzingen (dingen die de kapitein dagelijks nodig had) verdwenen zijn. De enige boot, die aan boord was, hangt niet in de davits, maar is ook verdwenen. Het logboek eindigt op 24 november (tien dagen eerder) en nergens wordt melding gemaakt van een ramp.

Kapitein Moorhouse nam de *Mary Celeste* op sleeptouw en bracht haar naar Gibraltar. De havenautoriteiten stelden een onderzoek in, maar over de oorzaak van deze geheimzinnige gebeurtenis heeft men nooit iets met zekerheid kunnen vaststellen.

Er zijn ontzaglijk veel gissingen gemaakt over wat er aan boord van de *Mary Celeste* is gebeurd. Overal doken mensen op, die zich voormalig opvarende van de brik noemden, maar bij nader onderzoek bleken hun verhalen onwaar.

Wat is er op de *Mary Celeste* gebeurd? Muiterij? Dat lijkt onwaarschijnlijk. De stemming aan boord was goed en het logboek spreekt nergens over moeilijkheden. Bovendien werden op de brik geen sporen van een gevecht of geweldpleging gevonden. De vaten alcohol waren niet aangeraakt. Zeerovers? In dat geval zou de *Mary Celeste* op zijn minst geplunderd zijn en waarschijnlijk zouden de zeerovers haar niet stuurloos hebben laten drijven.

De meest gangbare theorie is, dat er aan boord paniek is uitgebroken. Men heeft waarschijnlijk gemerkt dat er in het ruim water stond (het peillood werd later naast de pompen gevonden), maar men heeft er zich niet van overtuigd *hoeveel* water het schip precies maakte. Bang dat het zou zinken heeft men de enige sloep gestreken en het schip verlaten. Waarschijnlijk zijn alle opvarenden later op zee omgekomen.

Tot 1885 heeft de *Mary Celeste* dienst gedaan. Toen is zij vergaan voor de kust van Cuba. Maar haar naam en geschiedenis leven voort, want onder de verhalen van de zee is dat over de *Mary Celeste* misschien wel het meest mysterieuze.

Het verborgen document

LORD WILSON WORDT LASTIG- GEVALLEN DOOR EEN AMERIKAAN, DIE MET ALLE GEWELD ZIJN HUIS WIL KOPEN. OP VERZOEK VAN SCOTLAND YARD GAAT BOB DEZE ZAAK ONDERZOEKEN...

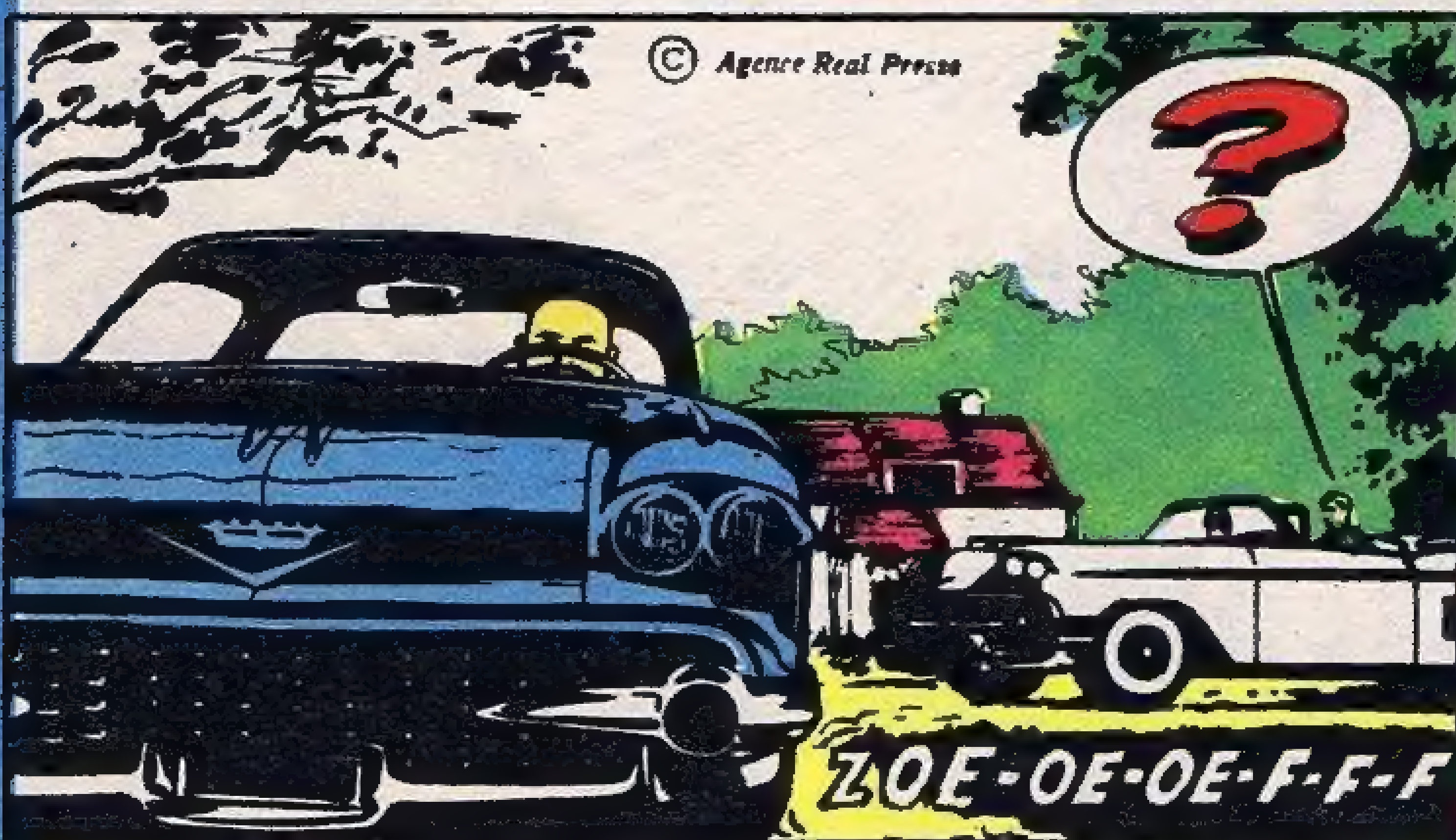

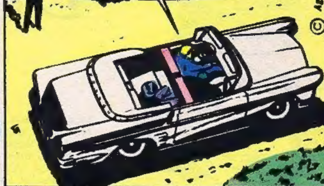

DE MAN DIE U LASTIG VALT, HEET DA SILVA. HET IS EEN BERUCHT TYPE!

U HEBT DIT HUIS DRIE JAAR GELEDEN GEKOCHT NA DE DOOD VAN DE VORIGE EIGENAAR. MAAR WAT HEEFT DA SILVA DAARMEE TE MAKEN?

MISSCHIEN KAN SCOTLAND YARD ONS OP WEG HELPEN!
© Agence Bel-Presse

TWEE UUR LATER...
VREEMDE GESCHIEDENIS! IK ZAL HET VOOR U LATEN NAZOEKEN!

LORD WILSON, UW BUTLER IS HIER OM U TE SPREKEN!
JAMES? WAT KOMT HIJ DOEN?

MENEER, IK BEN DIRECT GEKOMEN NADAT U ME GEBELD HAD...
!?

GEBELD? MAAR IK HEB HEM HELEMAAL NIET GEBELD!
DAT IS VREEMD!

DIT IS EEN VALSTRIK! MEN HEEFT JAMES UIT HET HUIS WEGGELOKT! VLUG!
NAAR DE AUTO!

DENK JE DAT DIE DA SILVA HIER ACHTER ZIT?
IK VREES VAN WEL!

VOLGENS MIJ IS HIJ OP HET OGENBLIK BEZIG UW HUIS TE DOORZOEKEN!
MIJN HUIS DOORZOEKEN? MAAR WAROM?

INTUSSEN...
VOORUIT, MANCINI, MAAK VLUG DIE KAST OPEN!
JA, IK BEN AL BEZIG!
LOUIS HACHE

Prinses Debbie

DEBBIE, EEN DAG TEVOREN NOG EEN GEWOON MEISJE, WAS UITGEROEPEN TOT PRINSES VAN BARAWAK. ZE WAS PER VLIEGTUIG ONDERWEG NAAR HAAR LAND...

INTUSSEN VLOOG EEN TWEEDE TOESTEL, SNELLER DAN DAT VAN DEBBIE, NAAR BARAWAK.

AAN BOORD BEVOND ZICH DE MAN DIE HAAR HAD WILLEN ONTVOEREN...

LATER, OP HET VLIEGVELD VAN BARAWAK...

DAAR KOMT ONZE PRINSES!

ROL DE LOPER UIT!

HET VLIEGTUIG STOPTE, DE DEUR GING OPEN EN...

WELKOM IN BARAWAK, HOOGHEID!

IK BEN BLIJ DAT IK ER BEN!

VOOR DE TWEEDE MAAL DIE DAG WERD HET VOLKSLIED GESPEELD EN DEBBIE INSPECTEERDE DE EREWACHT.

IK HEB DE EER U TE ONTVANGEN IN PLAATS VAN DE EERSTE MINISTER, DIE HELAAS NIET OP TIJD AANWEZIG KON ZIJN!

OP HET VLIEGVELD STOND EEN AUTO TE WACHTEN OM HAAR NAAR DE STAD TE BRENGEN.

IN HET PALEIS WACHT U EEN UITGEBREID DINER, WAARAAN DE AUTORITEITEN VAN HET LAND ZULLEN AANZITTEN!

OVER ETEN GESPROKEN: IK VIND DAT DE MENSEN ER HONGERIG UIT ZIEN!

STOP!

WAT BEDOELT U, HOOGHEID? WILT U HIER STOPPEN, MIDDEN TUSSEN HET VOLK? LATEN WE TOCH DOORRIJDEN NAAR UW PALEIS!

MAAR DE AUTO STOPTE EN DEBBIE MAAKTE EEN PRAATJE MET ENKELE TOESCHOUWERS.
MEENT U DAT WERKELIJK? JA, JA, IK ZAL HET NIEUWS VERSPREIDEN!

HOOGHEID, U KUNT ZICH VEEL BETER NIET MET HET VOLK BEMOEIEN!
IK HOUD ERVAN MET DE MENSEN TE PRATEN! U HEBT ER TOCH NIETS OP TEGEN?

EVEN LATER STOPTE DE WAGEN VOOR HET PALEIS, WAARNA DEBBIE NAAR BINNEN GING.

BIJ HET DINER WAS DE STOEL NAAST DEBBIE, DE PLAATS VAN DE EERSTE MINISTER, LEEG.
HET IS TIJD VOOR UW REDEVOERING, HOOGHEID!
O JA!

DEBBIE KUCHTE EEN PAAR KEER EN BEGON AARZELEND:
HET IS... MIJ EEN GROOT GENOEGEN...

IK VIND HET NIET EERLIJK DAT WIJ HIER EEN FIJN DINER HEBBEN, TERWIJL HET VOLK HONGER LIJDT...

DAAROM HEB IK EEN AANTAL KINDEREN UITGENODIGD. ALS U ALLEMAAL WAT MINDER EET, DAN HEBBEN ZIJ OOK WAT!

TERWIJL DE VERBAASDE MANNEN AARZELEND APPLAUDISSEERDEN, GING DEBBIE ZITTEN.
IK BEN VAN PLAN TE ZORGEN DAT IEDEREEN IN BARAWAK GENOEG TE ETEN KRIJGT!

OP DAT MOMENT...
ZIJNE EXCELLENTIE DE EERSTE MINISTER!
AH, DE EERSTE MINISTER! MET HEM ZULT U EVENTUELE HERVORMINGSPLANNEN MOETEN BESPREKEN!
DAT ZAL IK ZEKER DOEN!

MIJN VERONT-SCHULDIGINGEN DAT IK ZO LAAT BEN, HOOGHEID! IK WERD OPGEHOUDEN!
IK BEGRIJP HET!
DEBBIE KON NIET VERMOEDEN DAT DIT DE MAN WAS, DIE HAAR HAD WILLEN ONTVOEREN...

De slavenkoopman van Pompeï

HET PAARD VAN DE ROMEIN MARCUS CERENIUS VALIA WAS NA EEN ONGELUK IN DE BERGEN SCHICHTIG GEWORDEN. ENKELE GALLIËRS UIT HET DORPJE THORM TROFFEN HET DIER ZWERVEND AAN EN BESLOTEN HET TERUG TE GEVEN AAN DE ROMEINEN...

DE CENTURIO BARSIUS, DIE MARCUS NA HET ONGELUK IN DE STEEK HAD GELATEN, NAM HET PAARD AAN.

WAAR HAALT DIE JONGEN DE BRUTALITEIT VANDAAN OM EEN ROMEINS PAARD TE BERIJDEN! JULLIE WILDEN HET DIER ZEKER VOOR GOED GELD VERKOPEN, HÈ?

UDON HEEFT ZIJN VOET BEZEERD. IK HEB HEM DAAROM AANGERADEN OM OP HET PAARD TE GAAN ZITTEN. WIJ ZIJN GEEN DIEVEN! LAAT ME LOS!

6

EVEN LATER...
DAAR GAAN ZE! WAAROM HEBBEN DE ROMEINEN ONS DIT AANGEDAAN?
ZE HEBBEN MILJA, UDON EN DE ANDEREN MEEGENOMEN, MAAR BADAR HEBBEN ZE VERGETEN!

DE GEVANGENEN WERDEN NAAR HET KAMP IN ERECHSDIEPTE GEVOERD. MET EEN SLUWE BLIK BEKEEK BARSIUS DE ONGELUKKIGEN.
DIE GESCHIEDENIS MET DAT PAARD KWAM ME GOED VAN PAS. IK KAN NU TEGEN HOLCONIUS ZEGGEN DAT DE INWONERS VAN THORM DIEVEN ZIJN. DE ZAAK ZAL NATUURLIJK WORDEN UITGEZOCHT DOOR DE PRAETOR (RECHTER) EN BIJ GEBREK AAN BEWIJS ZULLEN DE GEVANGENEN VRIJGESPROKEN WORDEN, MAAR VOORDAT HET ZOVER IS KAN IK HEN VRIJKOPEN EN ALS SLAAF VERHANDELEN!

OP DEZELFDE TIJD IN HET MILLODONBOS...
STA OP, MARCUS! ACHTER DE HEUVEL WOEDT EEN GROTE BRAND!
JE HEBT GELIJK! HET MOET IN THORM ZIJN! ZOU ER EEN BOERDERIJ IN BRAND STAAN?

MARCUS EN KELTON HAASTTEN ZICH IN DE RICHTING VAN DE BRAND...
WE MOGEN GEEN TIJD VERLIEZEN! IK MAAK ME ONGERUST OVER HET LOT VAN MIJN FAMILIE!

LATER...
VERSCHRIKKELIJK! ALLE HUIZEN ZIJN AFGEBRAND!
DAAR LOPEN MENSEN!

WAT IS ER GEBEURD, BADAR? WAAR ZIJN MILJA EN UDON?
DE ROMEINEN HEBBEN HAAR EN JE BROERTJE EN NOG TWEE ANDEREN MEEGENOMEN, OMDAT ZE DACHTEN DAT WIJ EEN PAARD GESTOLEN HADDEN!

MANNEN VAN JOUW VOLK HEBBEN MILJA EN UDON MEEGENOMEN EN ONZE HUIZEN VERWOEST! WORDEN ZE NU ALS SLAVEN VERKOCHT, MARCUS?
IK WEET WEL WAT HIER ACHTER STEEKT, KELTON! IK ZAL ZORGEN DAT DE ONSCHULDIGEN VRIJGELATEN WORDEN! DE SCHULDIGEN ZULLEN HUN STRAF NIET ONTLOPEN, DAT ZWEER IK! LATEN WE VLUG NAAR ERECHSDIEPTE GAAN!
BUS

De nieuwe jurk

door John Challis

Sally liep opgewonden de grote boerderij uit en rende naar de schuur, waar haar oudere broer bezig was met het herstellen van een defect aan de melkmachine. „Harry! Harry!"

Harry dook op van achter de machine en zag dat de ogen van zijn zus schitterden en dat een blos haar gezicht kleurde.

„Meneer Carter heeft opgebeld. Er is een pakket voor me aangekomen. Hij kan het morgenochtend laten bezorgen, maar ik wil het liefst zo gauw mogelijk hebben. Het is mijn nieuwe jurk voor het tuinfeest. Toe, wees eens lief en breng me naar het station om het pak op te halen."

Haar broer schudde het hoofd om aan te geven dat hij er niet aan dacht, maar de lach op zijn gezicht was daarmee in tegenspraak. „Dat is de narigheid als je in een gat als Hendon woont," merkte hij op. „Iedereen weet alles van iedereen. Die ouwe Carter van het station is er natuurlijk achter gekomen dat jij in de stad een jurk hebt gekocht en dat je vol ongeduld op de bezorging wacht."

„Toe nou, doe het even. Het kost je op zijn hoogst tien minuten."

„Tien minuten? Zeg, maak het nou even. Je trekt je er blijkbaar niets van aan dat ik tot over mijn oren in het werk zit. Je denkt dat de koeien wel kunnen wachten, hè? Nou, vooruit, voor deze keer. Maar dan moeten we vlug zijn."

Ze verlieten de schuur en liepen naar de garage opzij van het erf.

„Ik kan er met mijn verstand niet bij dat iemand met zoveel verlangen naar een tuinfeest uitziet," zei Harry. „Ik zie de aardigheid er niet van in."

„Hoor hem," barstte Sally verontwaardigd los. „Je gaat er nota bene zelf ook naar toe."

Harry lachte goedmoedig. „Rustig maar, hoor. Ik wil je geen slapeloze nacht bezorgen en dus halen we die jurk. Het komt goed uit dat vader vandaag naar Calchurch is. Je weet dat hij niet wil hebben dat je bij mij achter op de motor zit."

„O, maar dit is een bijzondere gelegenheid," zei Sally weifelend.

„Ik geloof niet dat ik er verstandig aan doe dit ritje met je te maken," zei Harry, terwijl hij de starter naar beneden duwde. „Ofschoon, de afstand is niet groot en vader is er niet."

Zijn zuster lachte en klom op de duo, terwijl de motor met een daverende roffel tot leven kwam.

„Rij alsjeblieft langzaam bij de hoge brug over de beek," zei Sally. „Het geeft me altijd zo'n akelig gevoel in mijn maag als je er hard overheen rijdt."

„Ik zal erom denken," zei Harry.

Ze reden langs het pad dat van de boerderij naar de weg leidde en zwenkten daar linksaf naar het dorp.

De hoge brug, aan weerszijden voorzien van een lage, stenen borstwering, werd door Harry met matige snelheid genomen. Even later bereikten ze het dorp en stopten bij het stationnetje.

Sally liet zich van de duo glijden en holde het bagagedepot binnen, waar meneer Carter, turend door de dikke glazen van zijn bril, juist bezig was pakketten te sorteren.

„Hier is het pak, Sally," zei hij, nadat hij even tussen de pakjes had gescharreld. „Ik ben ervan overtuigd dat je de ster van het tuinfeest zal zijn. Alle meisjes zullen jaloers naar je kijken."

Sally nam de grote, platte doos van hem over. „Dank u wel, meneer Carter. Het was reusachtig aardig van u me op te bellen dat ik het pakket kon komen afhalen."

Ze ging vlug naar buiten. „Harry, ik heb hem," riep ze opgetogen. „Mijn prachtige nieuwe jurk."

Harry maakte een afwerend gebaar. „Doe niet zo overdreven," zei hij. „Kom, we gaan vlug terug naar huis."

Ze reden met een kalm gangetje door het dorp; nadat ze de laatste huizen ach-

ter zich hadden gelaten, gaf Harry meer gas. Een paar minuten later, toen ze de brug naderden, minderde hij weer snelheid. Maar niet veel, om zijn zus te plagen.

„Harry, we zijn bijna aan de brug en je rijdt te hard," riep Sally. „Je weet dat mijn maag omhoogkomt als. . ."

„We kruipen als een slak," onderbrak Harry haar. Hij keek over zijn schouder, zodat hij een ogenblik geen aandacht had voor de weg. Toen gebeurde het. . .

Terwijl ze de korte, steile helling van de brug opreden, doemde plotseling een tegenligger op, een auto, die recht op hen afkwam. Harry zwenkte scherp zijwaarts. De motor schoot het smalle trottoir op en raakte de stenen borstwering. Door de kracht van de schok vlogen beiden over het muurtje en Sally, met de kostbare doos nog steeds in haar armen geklemd, voelde zich vallen. . .

Een ogenblik later tuimelden zij en Harry in het riviertje en verdwenen met een plons in de diepte.

Sally, die in ademnood verkeerde, liet de doos los en worstelde om boven te komen. Ze kwam een paar seconden eerder dan Harry aan de oppervlakte en beiden zwommen naar de kant. Bemodderd en druipend van het water kropen ze op de oever. Daar keerde Sally zich om en zag nog net hoe de doos, die een tijdje op het water gedreven had, langzaam zonk. Wanhopig sloeg ze haar handen in elkaar. „O, mijn jurk! Mijn jurk!" riep ze half huilend.

Harry zag de doos verdwijnen. „Wat een pech," zei hij bedrukt. „Dat doet de deur dicht."

„Inderdaad, dat doet de deur dicht," zei de stem die van de brug klonk.

Ze draaiden zich om. „Vader!" riep Sally ontsteld.

Het gezicht van meneer Houghton zag bleek. Toen hij weer sprak, trilde zijn stem. „Zijn jullie ongedeerd?"

„Alleen een beetje nat," antwoordde Sally. „Vader, mijn jurk. . ."

Het gezicht van meneer Houghton bleef streng. „Praat me niet van die jurk," zei hij kortaf. „Kom allebei in de wagen. Ik zal de motor door een knecht laten weghalen. En wij spreken elkaar thuis nog wel."

Sally en Harry klommen op de oever, liepen naar de brug en stapten in de auto. Meneer Hougton startte en reed zwijgend terug naar de boerderij.

„Ga naar boven om je te verkleden," zei hij toen ze thuis waren. „En kom daarna direct beneden."

Toen Sally de salon binnenkwam, zaten Harry en haar vader op haar te wachten.

„Ga zitten, Sally," zei meneer Houghton. „Ik ben zelden zo geschrokken als vanmiddag. Jullie hadden wel zwaar gewond of zelfs dood kunnen zijn. Ik vermoed dat jullie de auto te laat zagen, nietwaar?"

Ze knikten bevestigend.

„Jullie hadden zelfs niet in de gaten dat het mijn wagen was, wel?"

„Nee, vader," zei Sally.

„Ik heb je voor je eigen veiligheid verboden op de duo van de motor te gaan zitten. Maar het blijkt nu, dat je je van mijn verbod niets hebt aangetrokken. Hoe denk je dat ik me voelde toen ik bijna met de motor in botsing kwam en jou en Harry over de borstwering van de brug zag tuimelen?"

Harry keek beteuterd. „Het spijt me, vader. Het was allemaal mijn schuld. De oude heer Carter belde op om Sally te vertellen dat haar nieuwe jurk was aangekomen. En toen heb ik aangeboden haar naar het station te rijden om het pakket op te halen."

„Harry, het is lief van je om dat te zeggen. Maar het is niet waar, vader. Ik heb hem geprest me naar het dorp te brengen. Het is allemaal mijn schuld."

„Het kan me niet schelen wie de meeste schuld heeft," verklaarde haar vader streng. „Het feit blijft bestaan dat jullie vonden dat je mijn verbod wel naast je kon neerleggen. Jullie kunnen je, geloof ik, niet indenken wat een schrik ik vanmiddag heb beleefd. Probeer je eens voor te stellen hoe iemand zich voelt, die zijn eigen kinderen bijna overrijdt."

Harry en Sally zwegen.

„Ik heb een besluit genomen," vervolgde meneer Houghton. „Harry, je bent je motor kwijt. Ik zal hem door de garage laten weghalen en verkopen. Dan hoef ik tenminste niet bang te zijn dat jullie nog eens iets dergelijks uithalen. En Sally, jij gaat niet naar het tuinfeest."

„O. . ."

Het was een woord dat Sally in haar verbijstering ontsnapte. Want ofschoon haar nieuwe jurk reddeloos verloren was gegaan, had ze toch nog een stille hoop gekoesterd dat haar vader de hele zaak niet al te ernstig zou opnemen en haar toch toestemming zou geven naar het feest te gaan. En dan was er misschien ook nog wel een andere jurk gekomen. . .

Nadat hun vader de kamer had verlaten, staarden Sally en Harry elkaar triest aan.

„Het spijt me," zei Harry. „Ik kan niet zeggen hoe erg het me spijt. Ik had veel langzamer moeten rijden, dan had ik de auto makkelijk kunnen passeren."

Sally staarde naar de vloer. „Het is jouw schuld niet," zei ze. Tranen pikten achter haar oogleden. „Dank je wel dat je de schuld op je hebt willen nemen."

Het leven op de boerderij ging na de bewogen dag van het ongeluk weer normaal zijn gang. Met de straf, die meneer Houghton Harry en Sally had opgelegd, was voor hem de zaak afgedaan.

De dag van het tuinfeest was nu heel dichtbij gekomen en Sally begreep dat er onmogelijk voor die datum nog een nieuwe jurk gemaakt zou kunnen worden, zelfs niet als er een wonder gebeurde en haar vader nog van idee veranderde.

Sally legde zich verdrietig bij de situatie neer en het weer scheen zich aan te sluiten bij haar stemming. De regen stroomde dagen achtereen uit een loodgrijze hemel, het peil van het water in beken en sloten steeg onrustbarend.

Twee dagen voor het tuinfeest moest meneer Houghton voor zaken op reis, zodat hij die nacht afwezig zou zijn. De regen was eindelijk opgehouden, verdreven door een storm, die over het land raasde.

Terwijl Harry die avond de luiken van het huis sloot, deed Sally de ronde door schuren en stallen, zoals haar vader dat elke avond deed. Het laatst ging ze naar Wilmet kijken, de prachtige koe, die de laatste twee jaar op tentoonstellingen verscheidene prijzen had gewonnen. Ze ging de stal binnen en uitte een kreet van schrik.

Wilmet lag op haar zij en haar adem kwam hortend en steunend. De koe was ziek, zwaar ziek.

Sally holde de stal uit en ging het huis

„Inderdaad, dat doet de deur dicht," zei de stem die van de brug klonk.

Vervolg op bladzijde 18

Lachen in vijf landen...

Zwitserland

„Paul," zegt de onderwijzer, „vertel me eens: wie was de eerste mens?"

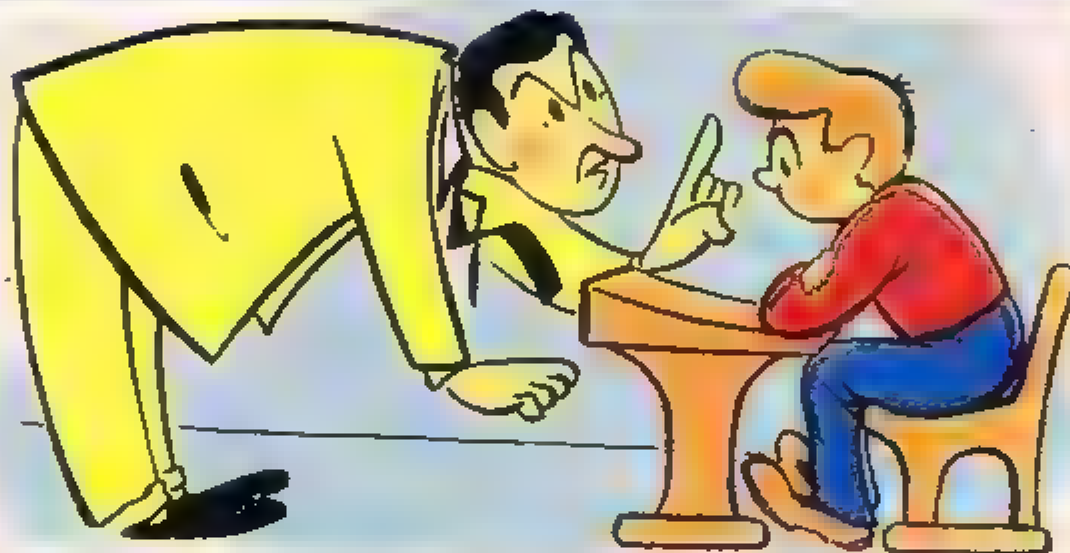
„Willem Tell."

„Wel nee, hoe kom je daar nou bij? Denk nog eens goed na!"

Paul denkt na en zegt dan weer: „Willem Tell."

„En Adam dan?"

„Ja, als u buitenlanders ook meerekent. . ."

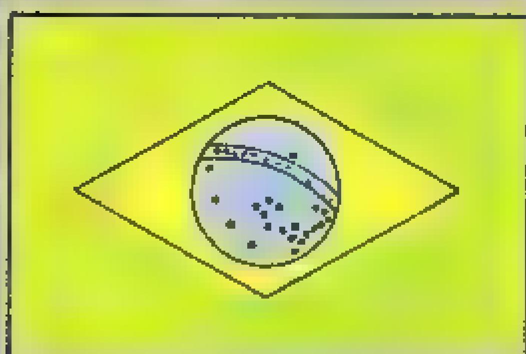
Schotland

„Ken je het verschil tussen een Engelsman, een Schot en een Ier?"

„Nee."

„Nou, als een Engelsman, een Schot en een Ier samen uit een trein stappen, dan loopt de Ier weg zonder te kijken of hij iets in de trein heeft laten liggen. De Engelsman kijkt of hij iets heeft laten liggen en de Schot kijkt of iemand anders iets heeft laten liggen!"

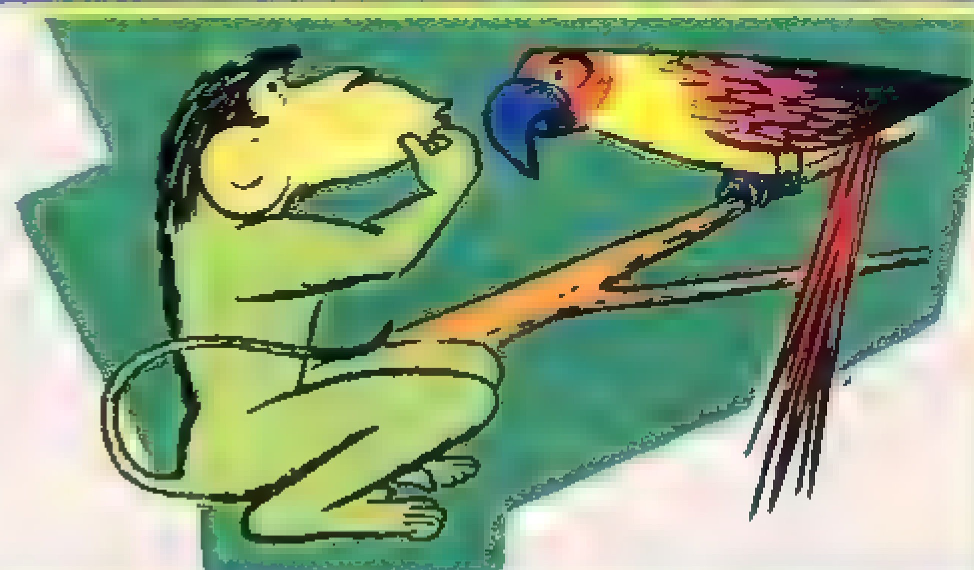

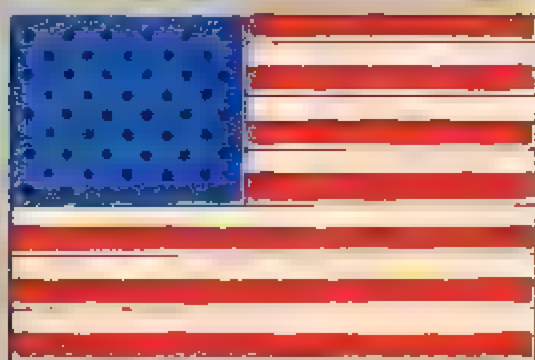
Brazilië

In het oerwoud zegt een aap tegen een papegaai: „Wij apen zijn de intelligentste dieren van de wereld. Wij begrijpen alles, passen ons overal bij aan. . ."

„Kan wel zijn," antwoordt de papegaai. „Maar er is één ding, dat jullie niet kunnen, en dat is praten!"

„Wel nou nog mooier! Wat denk je dan dat ik nu aan het doen ben?"

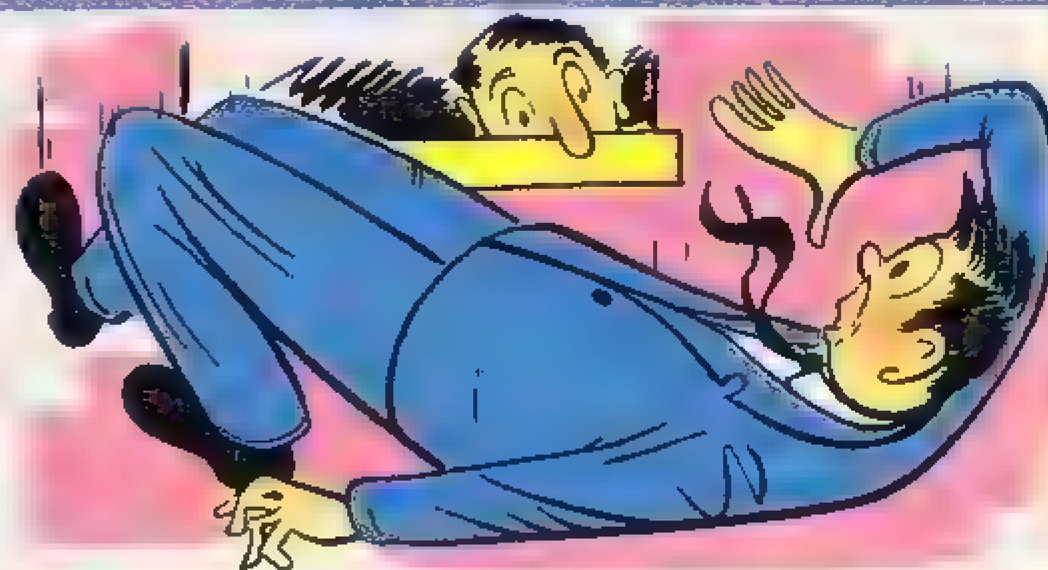

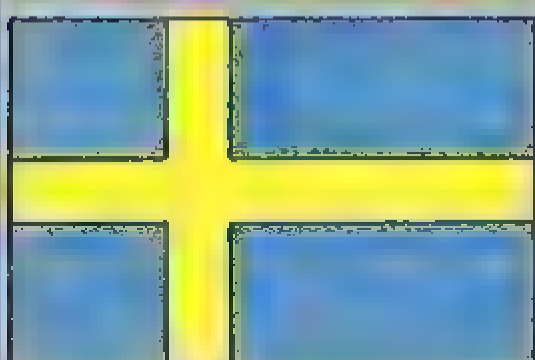

Amerika

Een man valt uit een raam op de vijfenzeventigste verdieping van het Empire State Building. In zijn val passeert hij de vijfentwintigste verdieping, waar zijn vriend zich voor het open raam staat te scheren. „Hallo, Fred," roept de vriend. „Gaat het goed?"

„Op het ogenblik nog wel," is het antwoord.

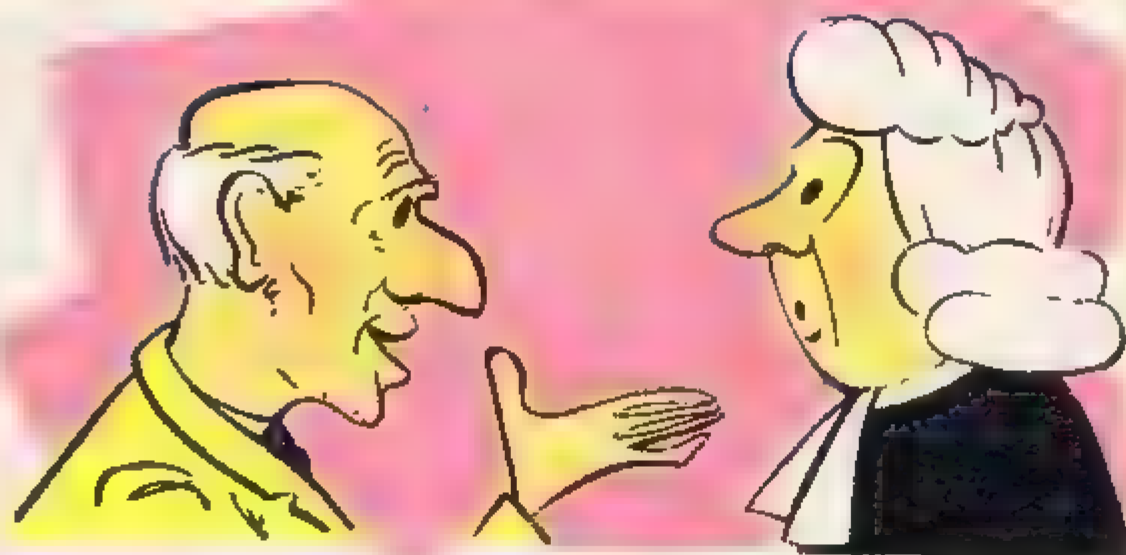
Zweden

„Vertel de jury eens precies hoe de trap in dat huis loopt," zegt de rechter tegen een oude Zweed, die als getuige voor het gerecht moet verschijnen.

„Watblief? Wilt u weten hoe de trap loopt?"

„Ja."

„Nou," zegt de Zweed aarzelend, „als je beneden staat, dan loopt ie naar boven en als je boven staat, dan loopt ie naar beneden!"

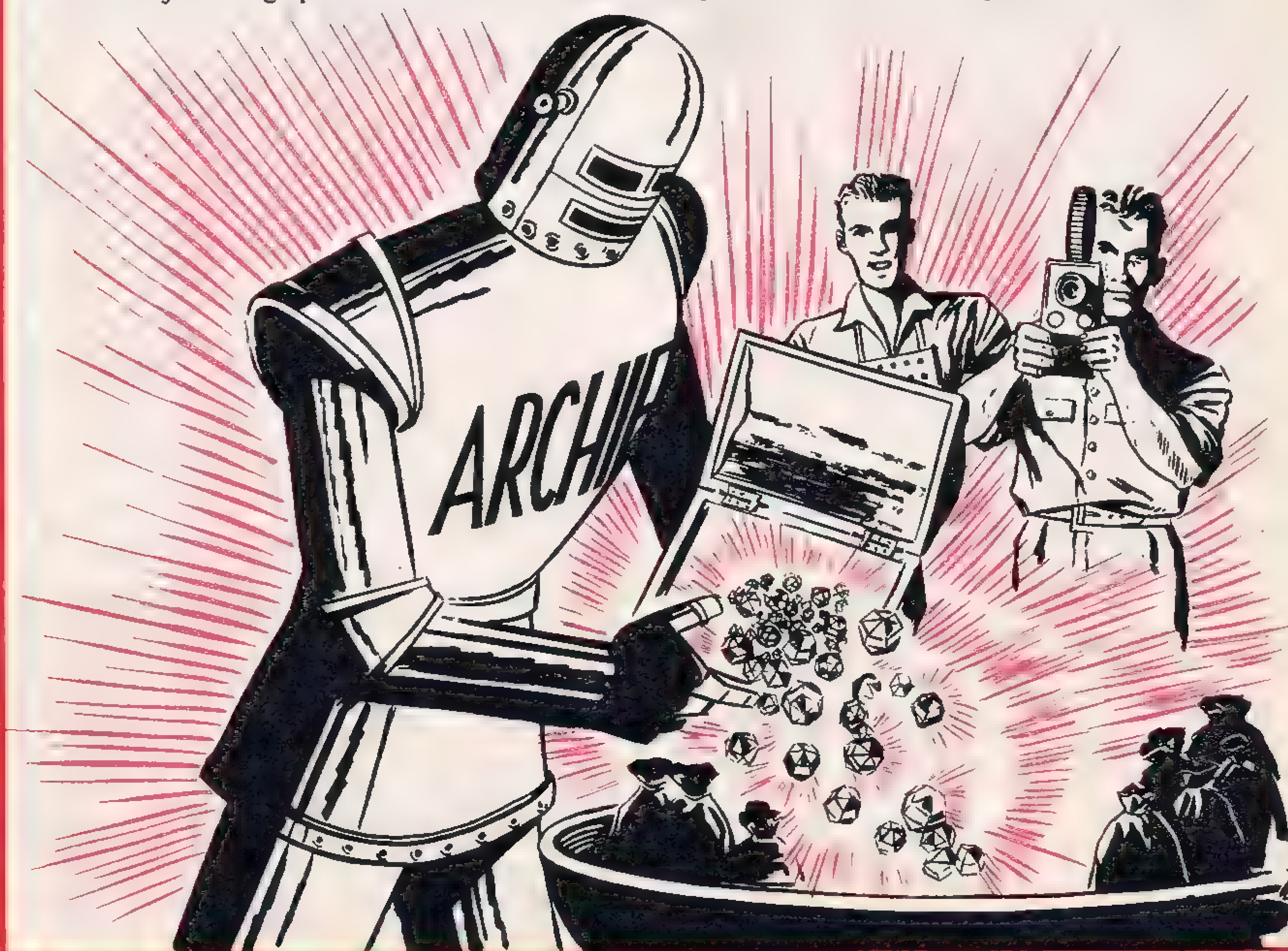

ZO JUIST VERSCHEEN ER WEER ZO'N SPANNEND BOEK OVER:

ARCHIE

DE MAN VAN STAAL

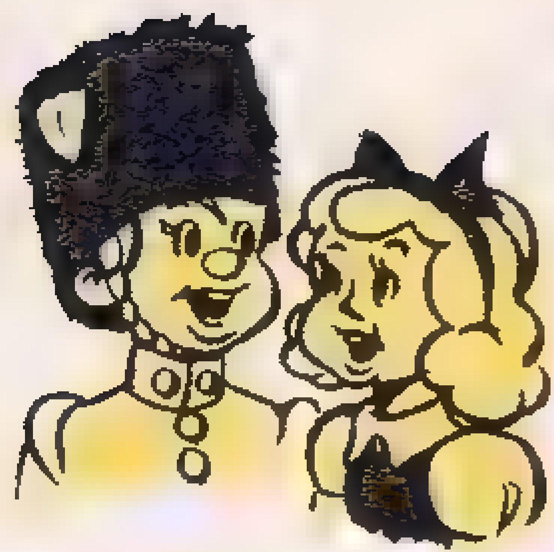
Als Ted en Ken, samen met hun onafscheidelijke vriend Archie, in Zorba zijn om daar een film te maken van de beroemde juwelenfeesten, komen ze tot de ontdekking dat de sluwe Yogini van plan is om de radja van Kilibu te doden en diens plaats op de troon in te nemen. Archie werpt zich op tot lijfwacht van de radja en neemt hem in bescherming tegen de verrader Yogini. Archie slaagt erin een reeks aanslagen te verhinderen en daardoor komt hij zozeer in de gunst van de oosterse heerser, dat Ted en Ken de felbegeerde toestemming krijgen om de film te maken.
80 bladzijden lang spannende avonturen. Een meeslepend en fantastisch stripverhaal in kleuren!

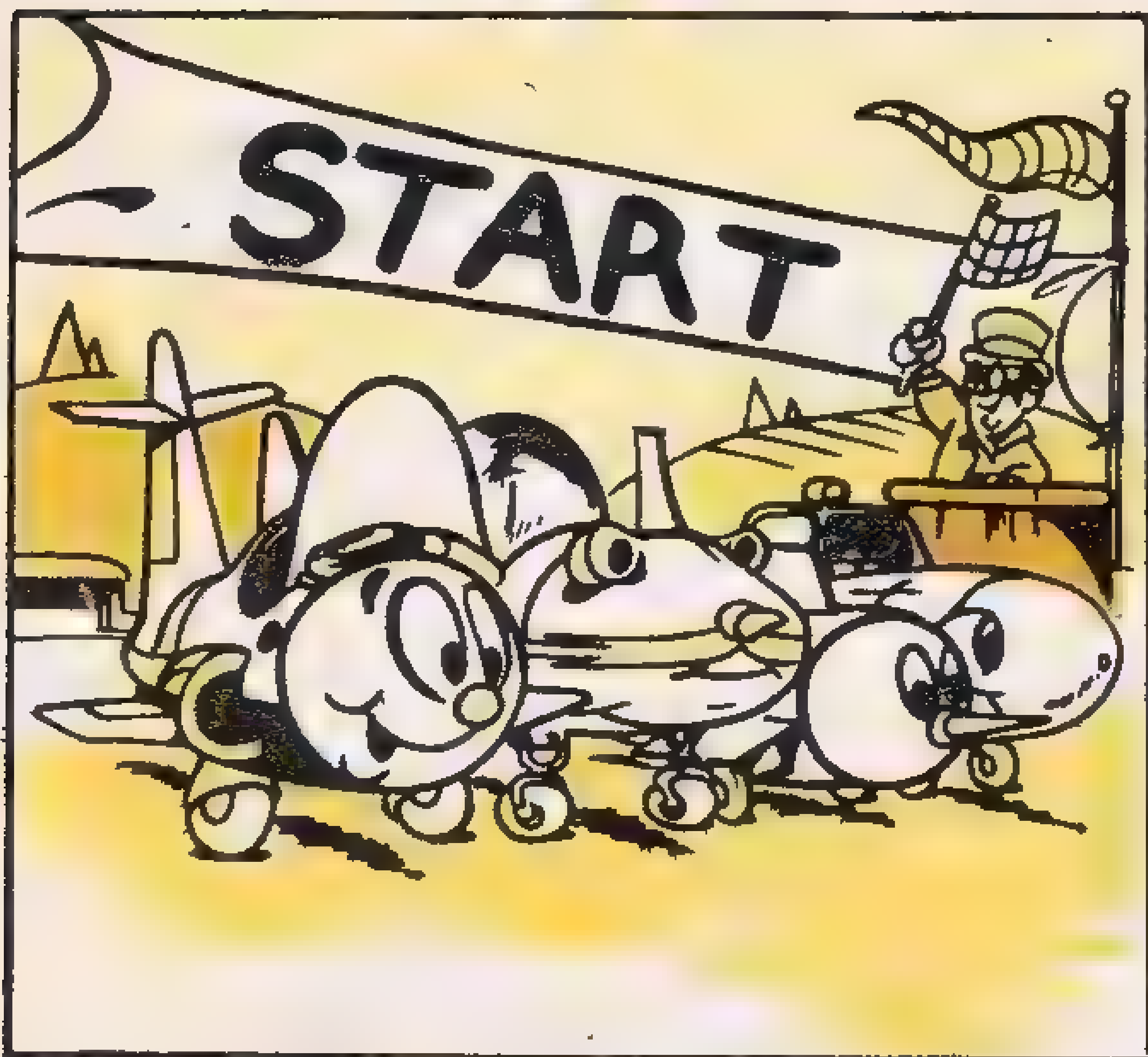
SPECIALE PRIJS: SLECHTS 95 ct.

DE BEZORGER VAN DIT BLAD HEEFT HET!

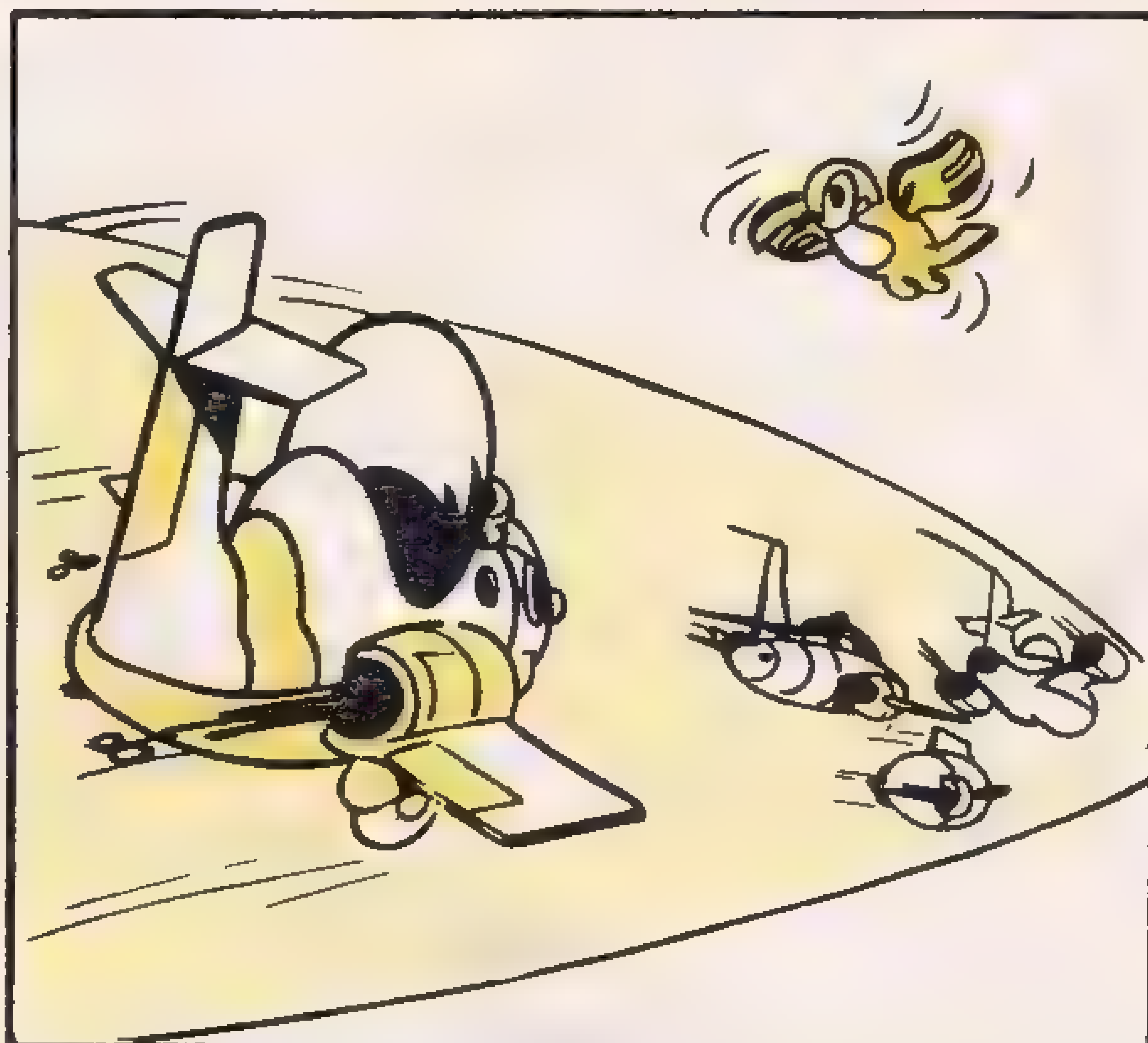
Verkrijgbaar door tussenkomst van de boekhandel. Rechtstreekse bestellingen worden uitgevoerd na ontvangst van het verschuldigde bedrag ad ƒ 0.95 op postrekening nummer 9229 van de N.V. Drukkerij De Spaarnestad, afdeling Extra-Uitgaven, te Haarlem. Op het girostrookje duidelijk vermelden: „ARCHIE, DE MAN VAN STAAL". A.u.b. geen geld of postzegels in brieven insluiten. Rechtstreekse bestellingen kunnen ook worden opgegeven bij de plaatselijke agent van dit blad.

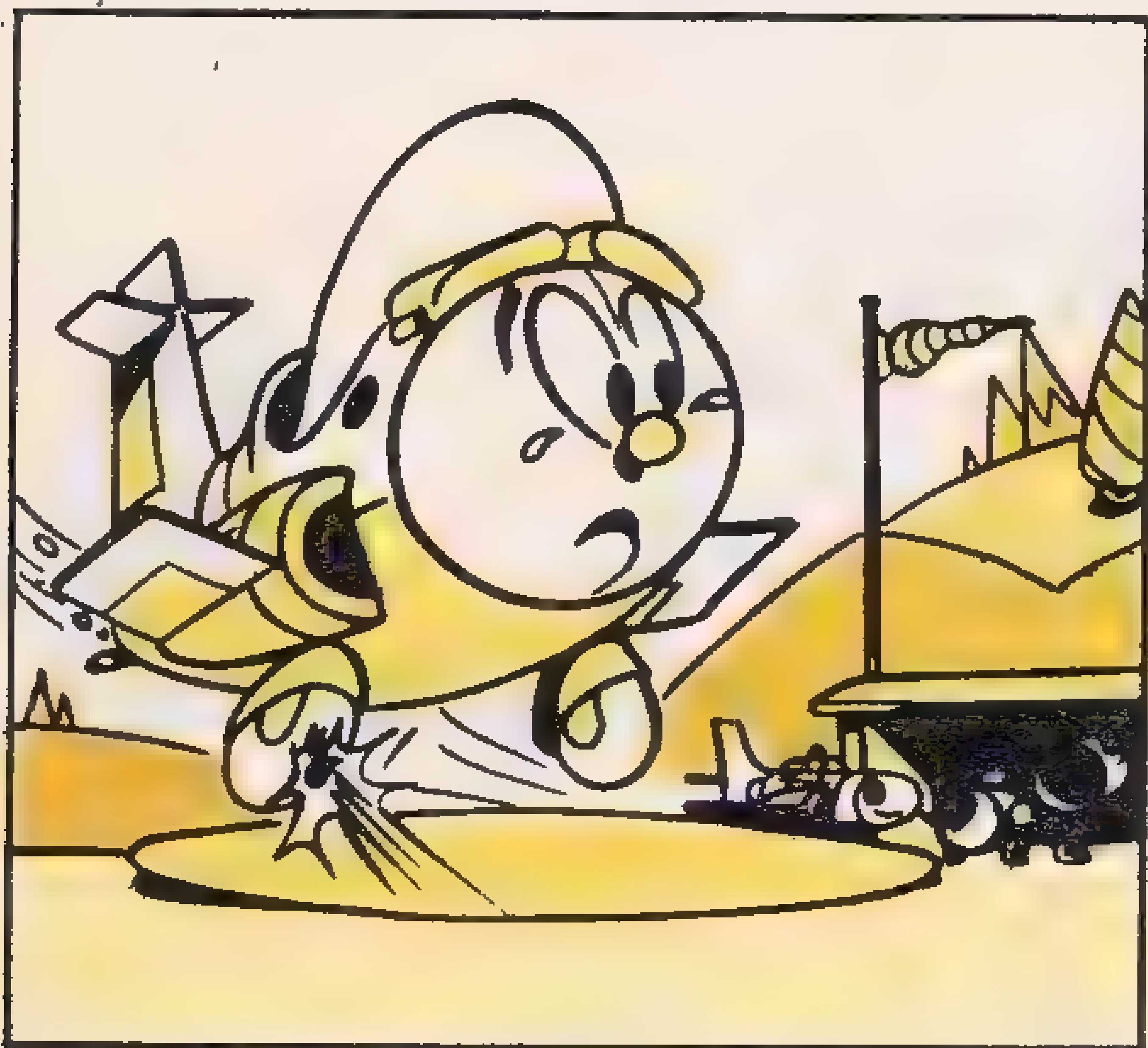
SPELEND

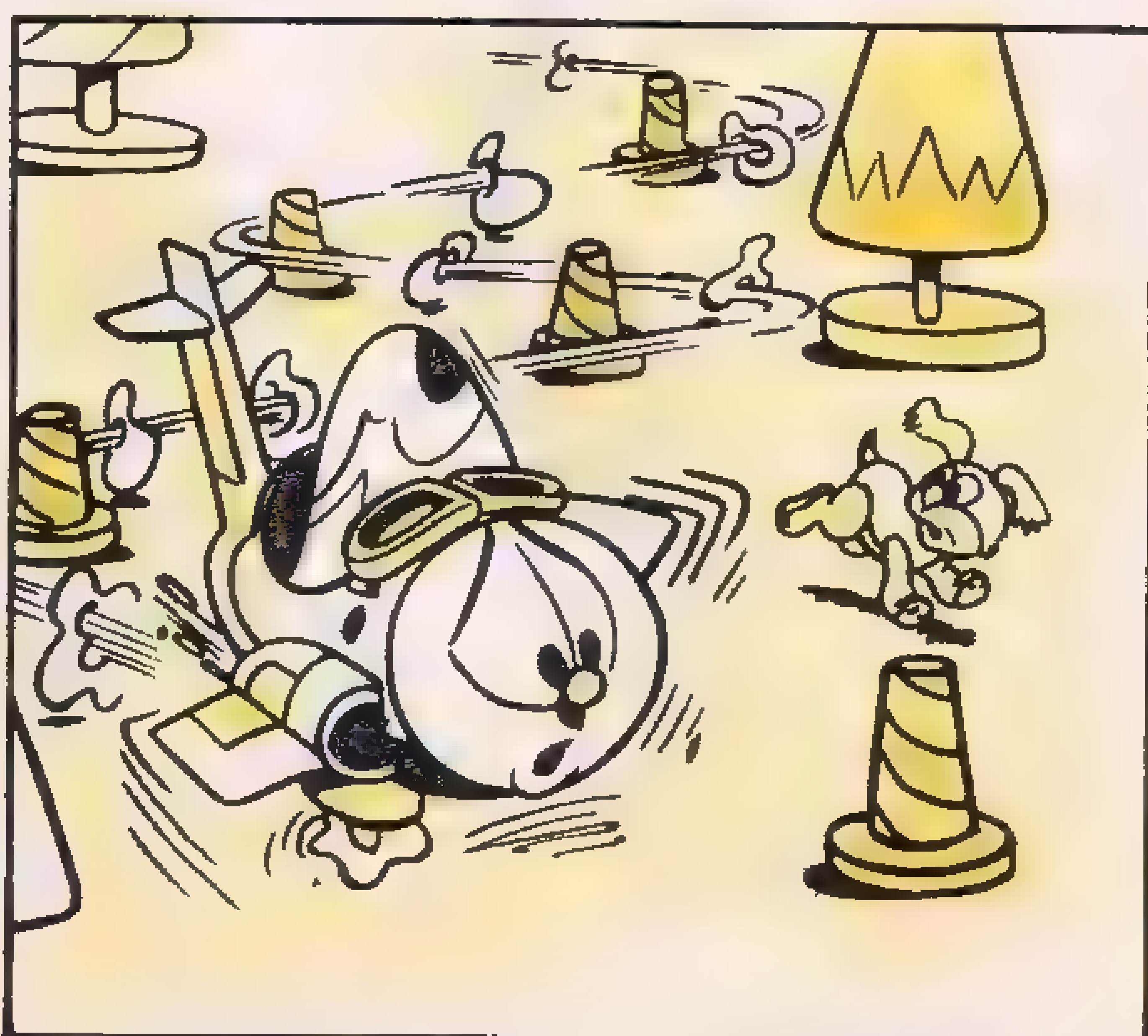
Op een dag was Fladder Vliegmachien vreselijk opgewonden. Hij zou meedoen aan de jaarlijkse luchtrace boven Speelgoedland en hij wilde erg graag de eerste prijs winnen. Op het uur van de wedstrijd begaf hij zich naar de start en stelde zich op naast de andere deelnemers.

De startvlag ging naar beneden en daar schoten de deelnemers weg. Al gauw ontdekte Fladder dat de anderen veel harder vlogen dan hij. „Zij hebben zulke sterke motoren," zuchtte Fladder. „Daar begin ik niets tegen. Maar als ik erg mijn best doe, heb ik misschien toch een kans op een prijs!"

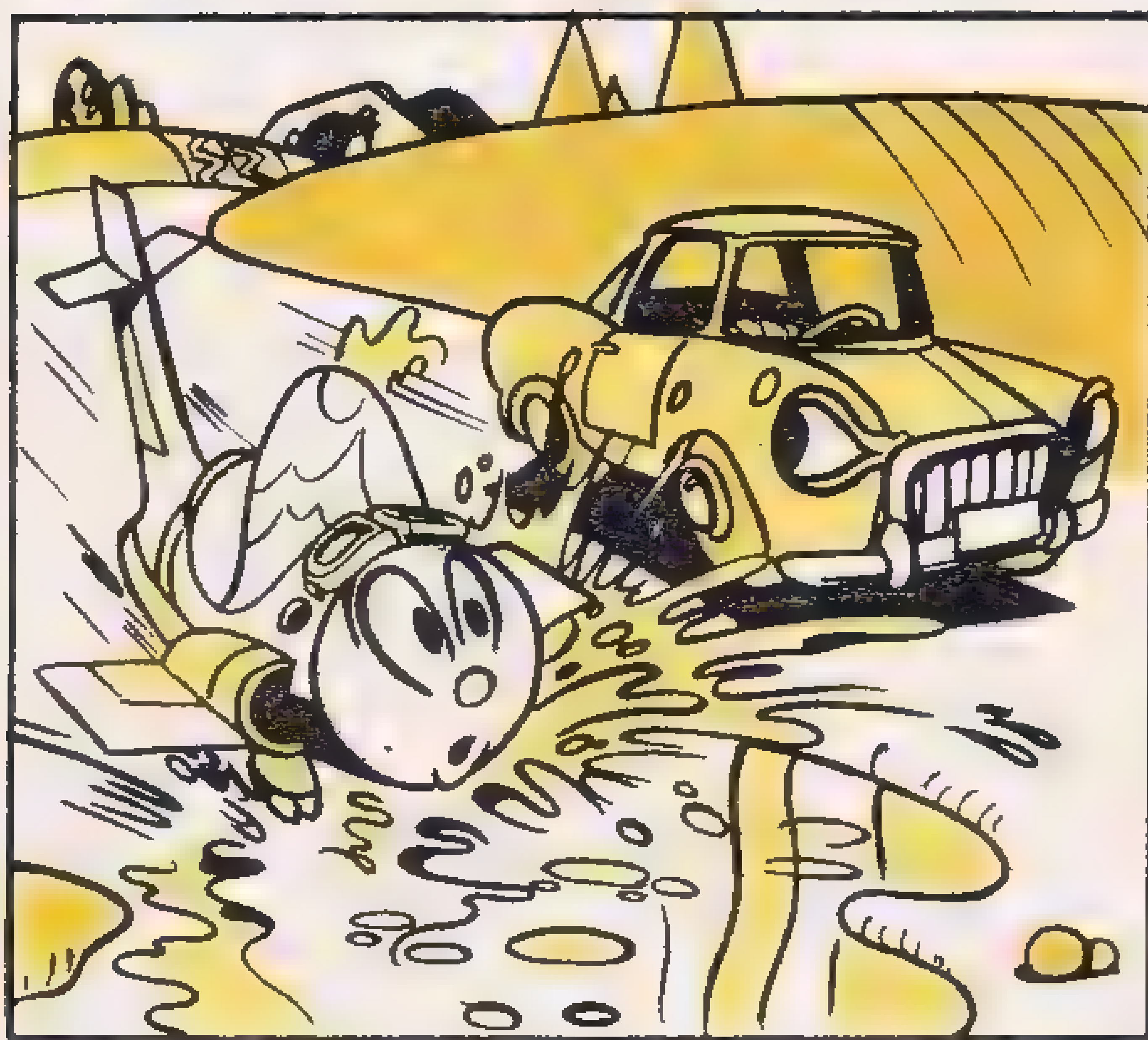
Maar toen Fladder bij de finish kwam, zag hij tot zijn grote schrik dat de andere deelnemers al lang binnen waren. „Daar gaat mijn prijs," zei hij met een treurig gezicht. Hij was zo teleurgesteld, dat hij niet eens merkte dat tijdens de landing een van zijn banden klapte.

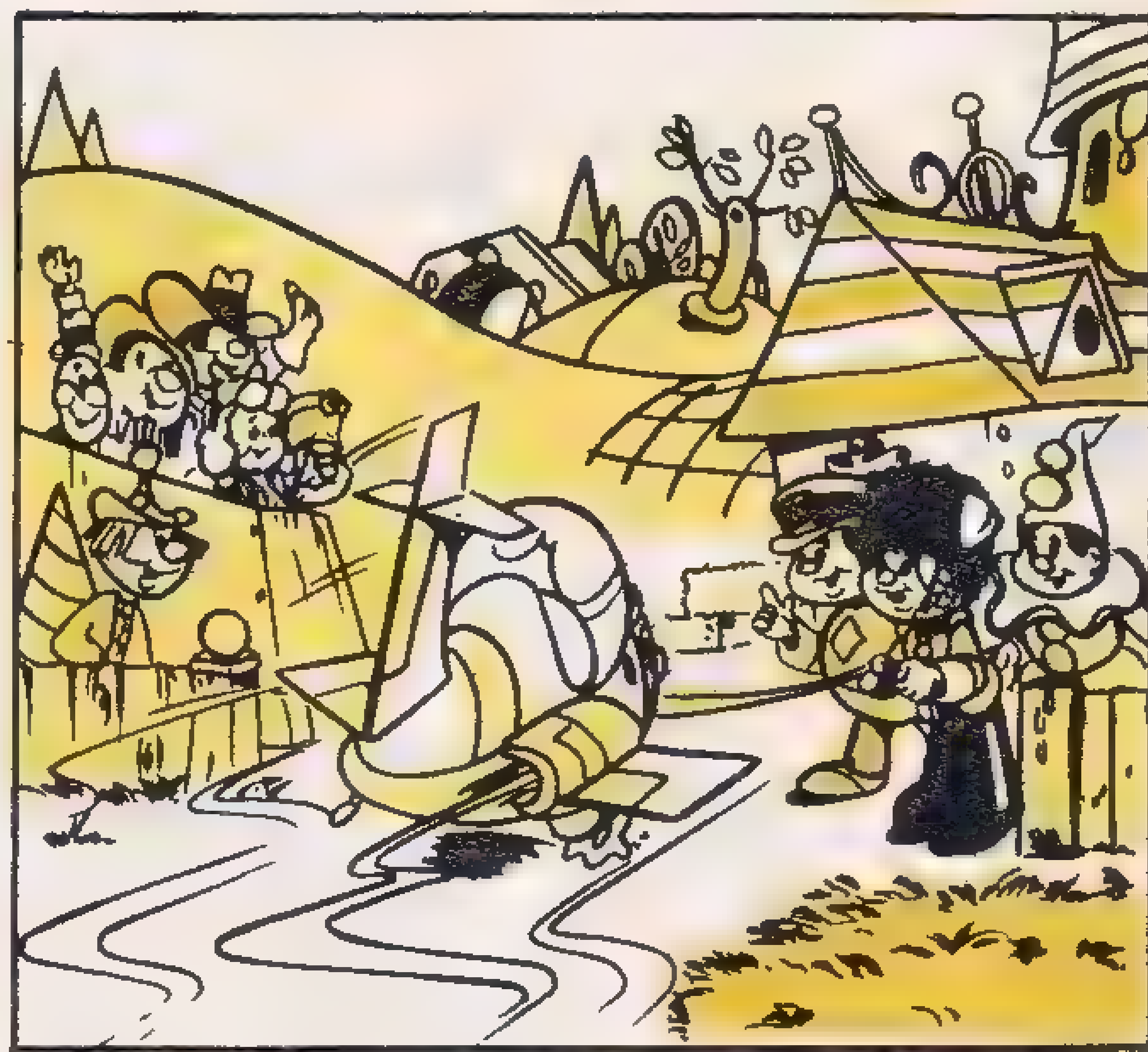
Toen Fladder de grond raakte, begon hij geweldig te slippen en te glijden. Hij probeerde zich uit alle macht in evenwicht te houden, maar kon niet voorkomen, dat hij in zigzagbewegingen tussen een aantal paaltjes door gleed. Waar die paaltjes voor dienden, wist Fladder niet.

SPEELGOED

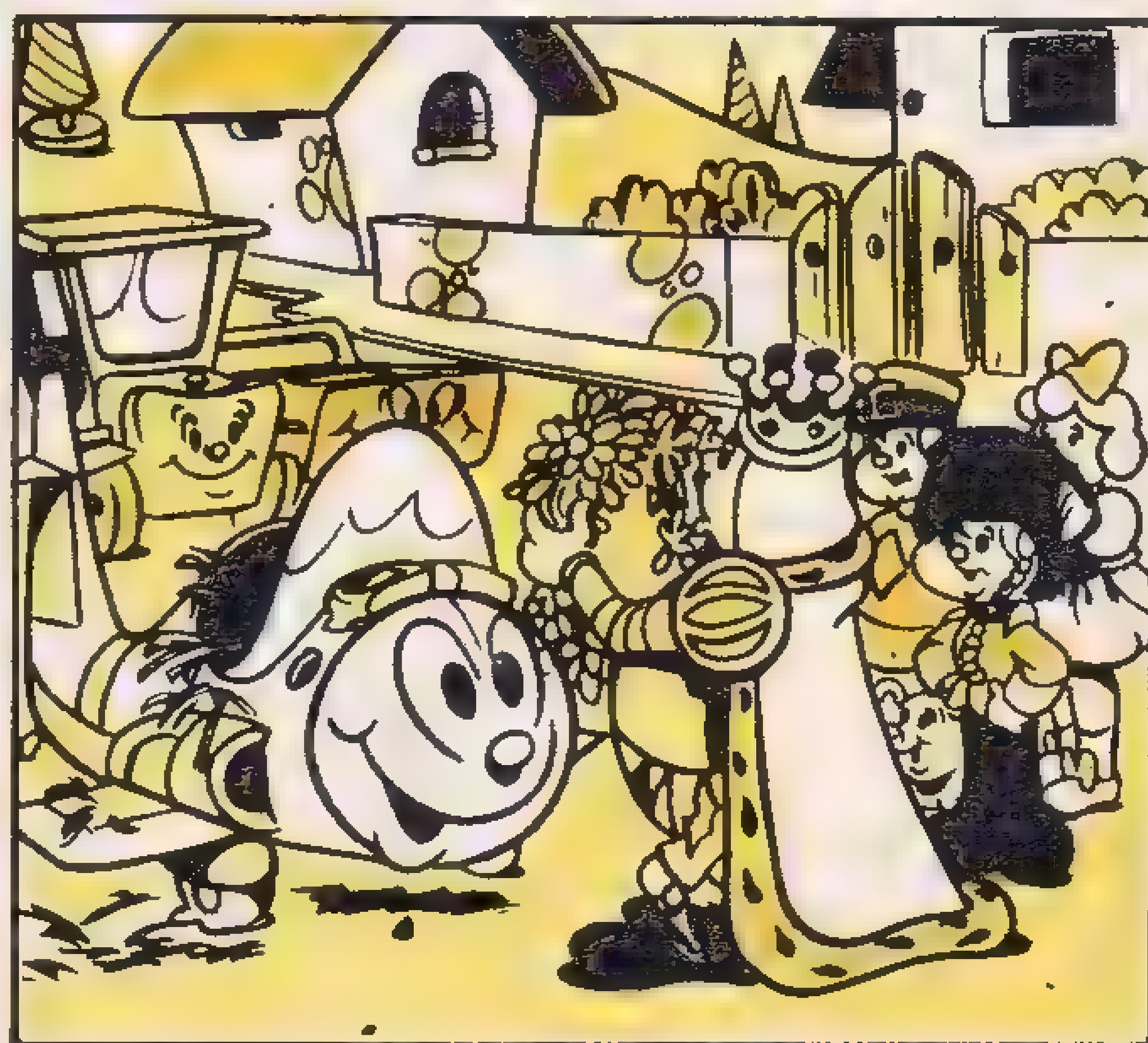
Fladder gleed verder en verder. Op een gegeven ogenblik gleed hij dwars door een grote plas water. Een auto, die langs kwam, keek hem heel boos aan en zei: „Kun je niet kijken waar je rijdt? Je hebt me helemaal nat gespat!" Fladder dacht: Ik heb wel pech vandaag!

Maar naast alle pech zou Fladder ook veel geluk hebben, zoals even later bleek. Op een gegeven ogenblik reed hij tussen dikke rijen mensen door, die allemaal luid juichten en opgewonden zwaaiden. Wat zou er nu weer aan de hand zijn? dacht Fladder. Ik wou dat ik kon stoppen!

Maar nog steeds gleed de vliegmachine verder. Even later gebeurde er iets onverwachts. Met een doffe bons gleed Fladder tegen een baal stro, die in een bocht van de weg lag. Terwijl hij een beetje versuft om zich heen keek, kwamen Tommie, Dollie en Pogo de lakei toerennen.

Al gauw zag Fladder ook de koning aankomen en een heleboel andere bewoners van Speelgoedland. Nu pas werd hem duidelijk, dat hij na zijn landing precies de route gereden had, die was uitgezet voor een autorace. En het fijne was, dat hij als eerste was aangekomen en dus nog gewonnen had ook!

BILLIE TURF, het dikste studentje ter wereld

De nieuwe jurk

Vervolg van bladzijde 11

binnen. „Harry, Wilmet mankeert iets! Bel de veearts en vraag of hij zo gauw mogelijk komt!"

Harry bedacht zich geen ogenblik. Hij liep naar de hal en nam de hoorn van de haak. Sally zocht vlug de dingen bij elkaar, die ze dacht nodig te hebben, en ging terug naar de stal. Ze lag geknield bij Wilmet toen Harry binnenstoof.

„De telefoon doet het niet," riep hij. „Ik ga naar de hoofdweg, daar is een telefooncel!"

Sally keek hem ontsteld aan. „Maar dat is anderhalve kilometer hiervandaan. O, en de veearts *moet* komen. Wilmet heeft hoge koorts. Ik doe wat ik kan, maar om haar te redden zal de veearts een injectie moeten geven."

Harry was al bij de deur. „Ik ren erheen," zei hij.

Sally verliet Wilmet geen ogenblik en zorgde zo goed mogelijk voor het dier. De storm gierde om de schuur en telkens hief ze luisterend het hoofd op, in de hoop Harry te zien verschijnen.

Eindelijk kwam hij terug, hijgend en buiten adem. De ogen van Sally lichtten op toen ze hem zag. „En?..." vroeg ze.

Harry schudde het hoofd. „Door de storm moet de verbinding ergens verbroken zijn. In de cel krijg ik ook geen gehoor."

Sally keek enige ogenblikken zwijgend naar de koe. „Het is absoluut noodzakelijk dat de veearts komt. Hoe krijgen we hem hier?" Ze keerde zich met een ruk naar Harry. „Die lui van de garage hebben je motor nog niet weggehaald, hè?"

„Nee, maar hij is kapot. Ik kan hem natuurlijk zover opknappen dat hij de rit van zestien kilometer heen en terug haalt, maar dat kost tijd."

„Toe, repareer hem. Als je gaat lopen, duurt het veel te lang. Dan komt de dokter te laat om Wilmet te redden."

„Ik zal mijn best doen," beloofde Harry.

Hij verliet haastig de stal en begon in razend tempo aan zijn motor te werken. Hij had succes en het klonk Sally als muziek in de oren toen ze opeens een luid gepuf hoorde. Enige seconden later reed Harry het pad af in de richting van de grote weg.

Als Sally later nog eens aan deze nacht terugdacht, wist ze niet hoe het haar gelukt was Wilmet in leven te houden. En evenmin kon ze vertellen hoe opgelucht ze zich voelde toen, na wat een eeuwigheid leek, de auto van de veearts het erf opreed.

„Hm," zei dokter Stanton, de veearts, nadat hij Wilmet had onderzocht, „een longinfectie. Ik moet je mijn compliment maken, jongedame. Je hebt haar door de crisis heen geholpen. Ik zal Wilmet alsnog een injectie geven, zodat er geen reden tot ongerustheid meer hoeft te zijn. Met zorgvuldige verpleging is ze over enige dagen weer de oude. Maar als jij haar niet zo prima had behandeld, was ze er geweest." Hij diende Wilmet een injectie toe, gaf Sally nog enkele aanwijzingen en vertrok.

Het eerste licht van de nieuwe dag brak al door toen Sally eindelijk naar haar kamer ging om nog een paar uur te slapen.

Sally en Harry bevonden zich de volgende dag tegen het middaguur in de stallen toen hun vader thuiskwam. Hij liep regelrecht naar hen toe en sloeg zijn arm om hun schouders. „Ik heb dokter Stanton vanmorgen gesproken," zei hij, „en ik hoorde van hem dat Wilmet ziek is geweest en dat ze zonder jullie goede zorgen zou zijn bezweken." Hij keerde zich naar Harry. „Stanton vertelde me ook dat de telefoonverbinding was verbroken en dat jij op je aftandse motor door duisternis en storm naar de stad bent gereden om hem te halen. Misschien was ik laatst een beetje overijld met mijn besluit. Harry, ik vind dat je die motor maar moest houden."

„Meent u dat, vader?"

„Ja zeker. En Sally, om op dat tuinfeest terug te komen, dat mag je niet missen, dunkt me."

„Ik... ik zou er dolgraag heen gaan, maar mijn jurk... die ligt in de beek. En er is geen tijd meer om een andere te laten maken..."

„Ja, dat zou een bezwaar kunnen zijn," zei haar vader langzaam, „maar dat bezwaar is toevallig weggevallen. Nadat ik vanmorgen Stanton had gesproken, ben ik naar de zaak gegaan waar je die jurk had laten maken. En daar hadden ze..."

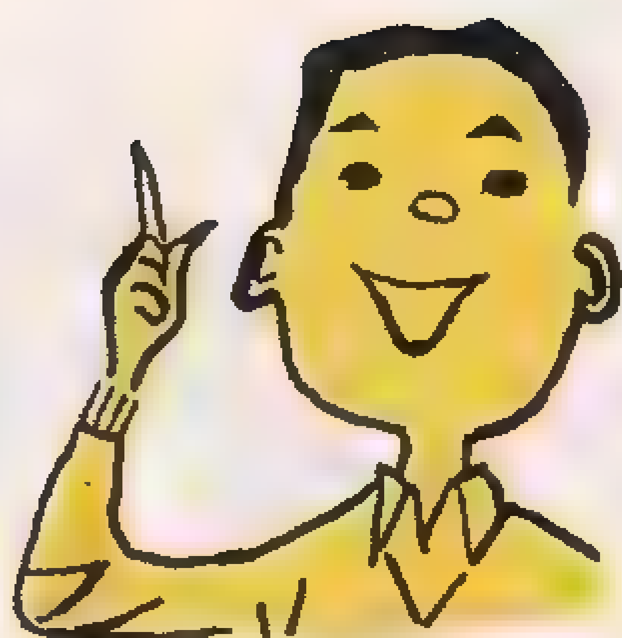
„O, vader! Bedoelt u dat u een..."

„Ja. Ze hadden je maten genoteerd en ze vertelden me dat ze nog een jurk hadden liggen, die jou precies paste."

Hij verliet de stal en kwam even later terug met een platte, rechthoekige doos. „Hier is hij," zei hij. „Ik ben nieuwsgierig hoe je hem vindt."

Sally nam de doos met trillende handen aan. Haar vingers schenen plotseling hun dienst te weigeren en Harry, die dat zag, maakte het lint voor haar los. En daar lag dan de nieuwe jurk, zijdeachtig en zacht glinsterend. Sally nam hem voorzichtig uit de doos. „Wat beeldig," zei ze langzaam en ze zag niet, dat haar vader achter haar rug tegen Harry knipoogde...

Het komt in de bus!

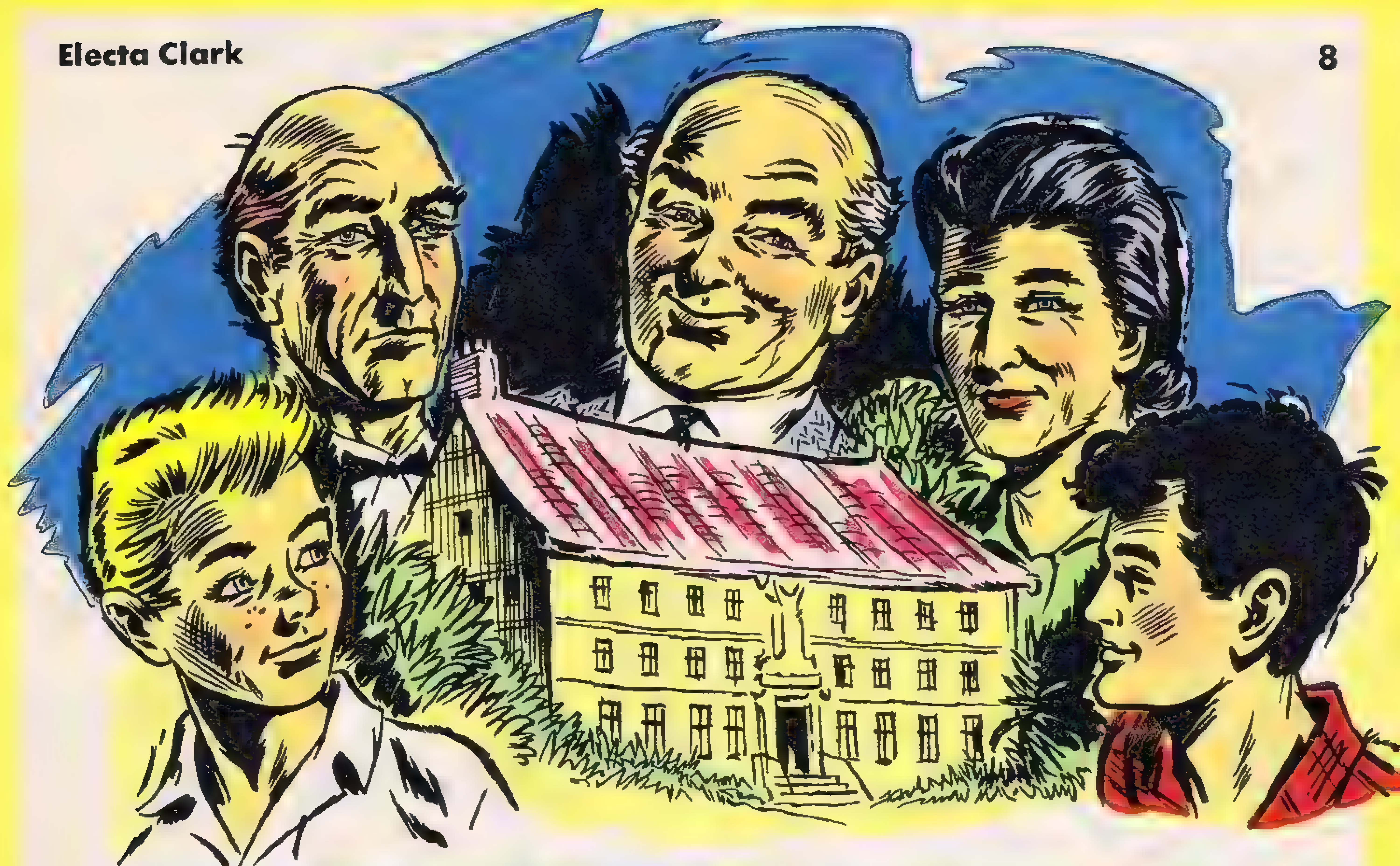
ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Annemarie Biesheuvel (15), C.P.-694, Ponta Grossa, Paraná, Brasil, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Talen: Nederlands, Frans of Portugees. • *Jannie van der Dussen (12), Vogelenzangsekade 1 A, Lopik (Utr.),* wil corresponderen met een prot. meisje van haar leeftijd. • *Bennie Schouten (12), Irenelaan 40, Belfeld (L.),* wil corresponderen met een meisje van twaalf jaar. Hobby: sport. • *Georgette Janssens (16), Merselzeemakerstraat 61, Schoonderbuken, Scherpenheuvel, België,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: zingen en moderne muziek. • *Raymond Van Acker (17), Michel Willemslaan 78, Wilrijk bij Antwerpen, België,* wil corresponderen met een Nederlands meisje van zijn leeftijd. Hobby's: talen en foto's van trams verzamelen. • *Trudy Vlieland, Zd. Tuindorpslaan 26, Haarlem, Post Overveen,* wil geboortekaartjes ruilen. • *Mary van Hugten (13), Bazuinstraat 3, Caberg, Maastricht,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Brabant of Gelderland. Hobby's: zwemmen, foto's van filmsterren en sigarebandjes verzamelen. • *Tonny Knipschild (11), Waldeck-Pyrmontstraat 2, Maastricht,* wil corresponderen met iemand die van puzzelen houdt. Tonny spaart ook postzegels. • *Thea v. d. Wetering (14), Muntweg 51, Nijmegen,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Joke Dijkstra (13), Kooiplaats B 130, Anjum (Fr.),* wil corresponderen met een prot. meisje. Hobby's: foto's van filmsterren, zwemmen, schaatsen en lezen. • *Menno Swaak (15), Hoofdstraat 26, Terborg (Gld.),* wil in contact komen met iemand die stenen verzamelt. • *Truida Notrot, Pannekoekendijk 5, Kampen,* wil suikerzakjes ruilen. • *Willie v. d. Heuvel, Burg. v. d. Venstraat 34, Vlijmen (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen van twaalf of dertien jaar. • *Tiny Geraats (17), Prins Hendrikstraat 13, Tegelen (L.),* wil corresponderen met een meisje of jongen uit Nijmegen of omgeving, die van plan is de Vierdaagse mee te lopen. • *Peter Scheffer (16), Swalmerstraat 26, Roermond,* wil corresponderen met een meisje in Nederland of België. Hobby's: moderne muziek, film, lezen. • *Jan Koster (15), Hogeweg 150, Hemelum (Fr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Bobbie v. d. Molen (14), Nieuwburen 185, Hemelum (Fr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Niek de Kort (15), Laan van Brunswijk 85, Maastricht,* wil autofolders ruilen met een jongen in Limburg. • *Joke Welles (16), Geresstraat 1, Blerick (L.),* wil corresponderen met meisjes of jongens van haar leeftijd. • *Marian Heinemans (15), St. Jozefstraat 78, Blerick (L.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Ineke van Nijnatten (12), Reinoldstraat 10, Uden (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Hanny Huybregts (13), Paulus Potterstraat 3, Tilburg,* wil suikerzakjes ruilen. • *Marja de Vos (14), Kneppelhoutstraat 31, Leiden,* wil corresponderen met een jongen van vijftien jaar. • *Leo Thijssen (16), Bongerdstraat 48, Beek bij Nijmegen,* wil lucifersmerken en suikerzakjes ruilen. • *Peter de Gruyter (14), Woerdlaan 25, De Meern (Utr.),* wil corresponderen met jongens in Canada, Engeland, Australië, U.S.A. en Italië. Wie heeft adressen voor hem? • *Maria Willemsen, De Moorstraat 8, Presikhaaf III, Arnhem,* wil corresponderen met een meisje van twaalf jaar, liefst in Limburg, Zeeland of het noorden van Nederland. Hobby's: zingen en muziek. Maria wil ook graag een buitenlandse correspondentievriendin. • *Henk Groot (16), Provincialeweg 26, Maarsbergen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, voetballen. • *Huub Scheepens (13), Marktstraat 45, Uden (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Theo Kamphorst, Meinsstraat 2, Nijkerk (Gld.),* zoekt een werphengel zonder molen. Hij geeft er

Lees verder op bladzij 26

Electa Clark

8

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey neemt een kijkje bij de buren en gaat later naar het goederenstation, waar de butler een kist afhaalt.*

Hij ziet er heel anders uit! dacht Casey verrast. Baars had nu niet zijn butlerpak aan, maar een groen hemd met korte mouwen en open aan de hals. Maar wat Casey veel belangrijker vond was dat hij niet dat uitgestreken gezicht trok. Dat butlergezicht was glad, leeg en onbewogen, als een masker. Dat hoofd had Casey, bij hun eerste ontmoeting, aan een ei doen denken. Maar nu had het gezicht van Baars een menselijke uitdrukking. De ogen stonden helder en hij had een vastberaden mond.

In de paar minuten, dat Baars hielp om de grote kist achter in de stationcar te laden, kreeg Casey de gelegenheid om andere veranderingen in de man waar te nemen. Zijn stem, die meestal vlak en koud was, had nu een pittige klank. Hij praatte nu op een heel gewone manier en niet meer zo afgemeten. Hij was snel in zijn bewegingen — nog steeds weldoordacht, maar snel en krachtig.

Het lijkt wel of ik een man bekijk die ik nooit eerder gezien heb, dacht Casey. Kom, ik moet een manier zien te vinden om me weer in de auto te verbergen, anders moet ik helemaal naar huis lopen.

Hij overwoog of hij gewoon naar Baars toe zou lopen en vragen: „Mag ik meerijden?" Maar terwijl hij dit gedurfde plan bedacht, was het al te laat. Baars stapte in de auto, reed geruisloos weg en liet Casey achter, die beteuterd over zijn kist de auto nakeek.

Ik zal moeten liften, dacht hij zielig. Bah, en ik heb nog geen kwartje in de zak van deze broek om een glas koude limonade te kopen voordat ik op weg ga.

Hij begon naar huis te lopen.

Maar Casey had vandaag zijn geluksdag. Twee straten verder zag hij de stationcar terug, die voor een ijzerhandel stond geparkeerd. „Daar gaat ie dan," mompelde Casey. „Als hij me door het raam ziet, nou ja, laat hem. Als hij me niet ziet, dan rijd ik helemaal mee naar huis, verborgen achter die kist."

Vlug, maar heel openlijk, deed Casey het achterportier open, stapte in, sloeg de deur achter zich dicht en ging op de grond zitten. De rugleuning van het klapbankje was tussen hem en de plaats van de bestuurder. De kist uit India stond tussen hem en de ramen rechts. Dus als hij nu nog

niet gezien was, zou hij wel helemaal niet gezien worden, tenminste niet voordat de auto uitgeladen werd bij de garage.

En ja, daar kwam Baars aan, stapte in en de auto snorde weg. Casey krulde zich zo gemakkelijk mogelijk op. Een zak met kruidenierswaren stond naast hem. Hij betastte hoopvol de buitenkant. Sinaasappelen, dacht hij. Ik zou best een sinaasappel lusten. Maar toen hij in de zak gluurde, werd hij teleurgesteld. Het fruit dat hij zo aanlokkelijk tussen zijn vingers had gevoeld, bleken citroenen te zijn. Een dozijn harde gele citroenen. Casey wou dat hij een reep chocola bij zich had gehad. Het was bijna tijd om te eten en hij probeerde de minuten door te komen door te bedenken wat Alice klaar zou hebben gemaakt.

Karbonaden en appelmoes, raadde hij. Of biefstuk met aardappelpuree en jus. Ik vraag me af of Alice net zulke lekkere dunne en donkere jus maakt als mijn moeder. Tja, maar dit is de dag dat Alice kersentaart zou maken. Gossie, wat is er vandaag toch een boel gebeurd! Vanmorgen heb ik een hele tijd gelezen, toen de kamer van Baars bekeken en toen de rest van de morgen opgesloten gezeten op zolder, en toen heb ik wat gegeten (maar niet genoeg) en Ben ontmoet. Toen naar het huis van de buren gefietst en nu. . .

„Naadkan vandweg!" schreeuwde een stem.

Geschrokken keek Casey op, maar hij bewoog zich niet. Een auto reed langszij de stationcar. De bestuurder schreeuwde naar Baars. Baars moest wel hard op het gaspedaal getrapt hebben, want de stationcar spoot vooruit. De auto naast hen spoot mee. Zwaaiend kroop Casey overeind op zijn knieën. Plotseling drongen de klanken, waar hij eerst geen touw aan vast had kunnen knopen, tot hem door.

Die man schreeuwde: „Naar de kant van de weg!" dacht Casey verwonderd. Dat moet de politie zijn.

Allerlei plannen schoten hem door zijn hoofd. Ik spring op en dan grijp ik het stuur. Hij wist direct dat dit plan onpraktisch was. Hij zou alleen maar een ongeluk veroorzaken. Ik klim op de voorbank en dan draai ik het contactsleuteltje om en dan haal ik het eruit. Dan moet de auto wel langzamer gaan en stoppen.

Casey was er zeker van dat Baars een bandiet was en dat hij, Casey, aan de kant van de politie stond. Maar toen hij zijn hoofd omhoog stak en naar de auto keek die naast hen voortraasde, zag hij dat het helemaal geen politieauto was. Het was een gewone zwarte auto, waarin drie mannen in donkere pakken en met slappe hoeden zaten. De bestuurder keek recht voor zich uit en zat heel ingespannen over het stuur gebogen. Zijn metgezel op de voorbank leunde half naar buiten en schreeuwde iets naar Baars. Hij richtte een stomp automatisch pistool op het hoofd van Baars. De passagier op de achterbank hield een geweer met afgezaagde loop in zijn handen. Casey zag dat hij recht in het eindje loop staarde.

Goeie genade! dacht Casey. Hij was een voorzichtige jongen en bukte zich. Het uitzicht op een geweer met afgezaagde loop vond hij niet zo fijn. Op handen en voeten gluurde hij langs de kant van het klapbankje. Door de voorruit kon hij een stukje blauwe lucht zien en wat spelende wolken, en de bovenbouw van een brug. Casey voelde zijn maag in elkaar krimpen. Hij kende die brug. Hij was net breed genoeg voor anderhalve auto.

„Iemand zal langzamer moeten rijden!" fluisterde hij met een droge keel.

„Langzamer!" brulde een van de bendeleden. Casey veerde weer op en keek naar links. Gefascineerd staarde hij naar het automatisch pistool, dat op en neer schudde door het ruwe rijden. Over de schouder van Baars kon hij dat pistool zien en ook de grote hand die het vasthield.

Baars ging niet langzamer rijden. Maar de andere auto ging nu harder.

Ik begrijp wat ze gaan doen, dacht Casey. Zij willen de brug het eerst bereiken en dan hun auto dwars zetten. Ze zullen de weg blokkeren. Baars zal moeten stoppen of er tegenop botsen. Maar de zwarte

Twee straten verder zag hij de stationcar terug, die voor een ijzerhandel stond geparkeerd.

auto kon niet zoveel sneller rijden, dat hij veel voor kwam te liggen. Nog geen autolengte. Baars trapte het gaspedaal van de stationcar op de plank. Hij schoot vooruit alsof hij een vliegtuig bestuurde. De stationcar was geen betere auto, dus het moest Baars zijn die beter kon rijden.

Casey zat nu op zijn knieën en greep het klapstoeltje met beide handen vast. Uit zijn linkerooghoek zag hij, dat de zwarte auto terugviel. Hij lag nu op dezelfde hoogte. Hij viel centimeter voor centimeter terug. De brug stoof recht op hen af. Baars zwaaide de auto naar het midden van de weg. Casey kromp in elkaar en verwachtte ieder moment het geluid van langs elkaar schurend metaal te horen.

Maar er kwam geen botsing. De andere bestuurder durfde niet. Hij had zijn auto opzij gestuurd toen Baars naar het midden van de weg ging. Maar nu de brug — ooow! Ze raakten die oneffen plek en stuitten hard.

Kaarsrecht donderde de stationcar over de nauwe brug.

Casey draaide zich om en keek door de achterruit, die openstond. De zwarte auto brulde recht achter hen aan. Tot zijn enorme schrik zag hij de man op de voorbank verder naar buiten leunen. Hij richtte het automatisch pistool op — nee, niet op Casey, hoewel de jongen een ogenblik dacht dat hij het doelwit was. Hij mikte op de banden. Beng... Beng-beng!... Hij miste.

„Hee, jongen!" schreeuwde Baars. „Ga plat op de vloer liggen!" Door het spiegeltje had hij Caseys hoofd gezien. Maar Casey vond het allemaal veel te spannend. Hij kon zijn ogen niet van de auto afhouden. Plotseling kreeg hij weer een van zijn heldere momenten. Hij greep met zijn hand in de zak met kruidenierswaren. Hij haalde er een citroen uit. Hij haalde diep adem en probeerde goed te richten. Niet voor niets was Casey de beste werper van het honkbalteam op school, de Goeie Gooiers

Hij slingerde een citroen naar de voorruit van de achtervolger. Net als de man met het pistool miste hij. Maar, boing! Nog een citroen. Deze raakte het dak net boven de bestuurder en bonsde weg. Het was maar een kleine zure citroen, maar de bestuurder was er niet op bedacht. De auto zwaaide en reed een moment op een angstaanjagende manier op twee wielen.

„Ik heb hem! Ik heb hem!" hoorde Casey zichzelf gillen. Hij greep nog twee citroenen. De eerste van deze projectielen miste zijn doel. Casey kneep zijn ogen halfdicht. Hij mikte nu beter. De citroen spatte verpletterd uit elkaar tegen de voorruit. De bestuurder was verblind!

„Raak, raak! Midden in de roos, met een citroen!" schreeuwde Casey.

De zwarte auto begon te zwaaien en te slippen. Hij slingerde van de ene kant van de weg naar de andere, slipte over los grind dat tussen het asfalt lag. De auto zwiepte opzij en móést die boom daar wel raken. . . Casey kon dit niet aanzien. Op dat moment deed hij zijn ogen dicht, maar hij kon de klap horen. Hij hoorde zichzelf kreunen. De weg boog nu naar links af en toen hij weer zijn ogen opendeed, kon hij de auto niet meer zien.

Baars wist ook dat de andere auto tegen de boom gebotst was. „Heb jij het kenteken gezien?" riep hij over zijn schouder.

„Nee," brulde Casey terug. „De nummerplaat zat helemaal onder de modder."

Hij was verbaasd, dat zijn stem nog zo vast klonk. Baars reed nu langzamer. Na een paar minuten reed hij langzaam genoeg om bij een uitrit te kunnen draaien en terug te gaan.

„Waar gaat u naar toe?" vroeg Casey.

„Naar huis," zei Baars. „We reden net voorbij ons huis, maar ik ging te hard om de bocht te kunnen maken. Ik zal je daar afzetten en dan bel ik de politie. Daarna ga ik terug naar die schurken."

ACHTSTE HOOFDSTUK

Het doosje uit India

Baars wilde heel beslist niet dat Casey met hem terugging naar de plaats van het

Gefascineerd staarde hij naar het automatisch pistool, dat op en neer schudde door het ruwe rijden.

onheil. Maar nadat hij inspecteur Crabtree had gebeld, ging hijzelf en nu nam hij de auto van mevrouw Twigley. Hij bleef een hele tijd weg. Toen Casey eindelijk de kleine rode Chevrolet zag aankomen, rende hij naar buiten.

„Waren ze ernstig gewond? Wat heeft de politie gedaan? Bent u te weten gekomen waarom ze ons achternazaten?" vroeg Casey toen Baars stopte.

„De zwarte auto was verdwenen," rapporteerde Baars nadenkend. „Ze zijn dus niet zó hard terechtgekomen. Ik heb de boom, waar ze tegenaan gereden zijn, teruggevonden en een heleboel sporen van de banden. Maar zij zijn erin geslaagd om de auto achteruit te rijden en te verdwijnen. Als we hun nummer maar hadden!"

„Wat vindt de politie ervan?" vroeg Casey.

Baars glimlachte een beetje pijnlijk. „De inspecteur verdenkt me ervan dat ik het hele verhaal verzonnen heb. Die platgestreken gorilla! Weet je, er is niets om mijn verhaal te bewijzen dan die sporen en wat schors van de boom."

Casey keek Baars aandachtig aan. Een moment dacht hij dat het best mogelijk was, dat Baars geholpen had om de zwarte auto weg te krijgen voordat de politie kwam.

„Je hebt hun gezichten beter kunnen zien dan ik," zei Baars. „Zou jij een van die kerels kunnen herkennen als je hem weer zag? Kun je ze beschrijven?" Hij keek vol verwachting naar Casey.

Maar Casey schudde spijtig zijn hoofd. „Nee, het waren... nou, gewone lui. Zo kan iedereen er uit zien. Misschien kan ik ze herkennen als ik ze weer zie. Zeg, meneer Baars, wat vindt u van mijn gooien? Goed, hè? Die vent met dat geweer probeerde op onze banden te schieten, maar ik mikte beter."

„Puur geluk. Niet verwaand worden, jongen," zei Baars. Maar hij keek Casey vriendelijk aan en grinnikte. Casey grinnikte terug. Baars had zijn gezicht nog niet in de uitdrukkingloze plooien getrokken. Hij zag er nog steeds menselijk uit, zoals bij het bagagestation. Casey vergat helemaal dat hij de butler eigenlijk niet mocht. Hun gezamenlijk avontuur had hen tot vrienden gemaakt.

„Zeg, Baars," zei hij vertrouwelijk. „Ik bedoel, zeg, meneer Baars, hoe komt het nou dat u het steeds op mij gemunt heeft, al die tijd dat ik hier logeer?"

Baars keek de jongen openhartig aan. Er was nu geen vijandigheid in zijn ogen. „Ik wou niet dat je je met mijn werk bemoeide," zei hij eenvoudig. „Ik weet hoe jongens in de weg kunnen lopen. Daarom heb ik je een beetje op een afstand gehouden."

Casey grinnikte. „Nou en of, dat hebt u zeker gedaan!" gaf hij toe. Hij draaide zich om en zei: „Daar komt oom Bounce aan met zijn auto. Oei, hij heeft het rechtervoorspatbord in elkaar gereden."

Oom Bounce maakte een sprong alsof hij door een hond gebeten was.

„Iedere keer als hij met de auto is weg geweest komt hij terug met een gedeukt spatbord of een verbogen radiator," antwoordde Baars kalm. Hij schakelde zijn Chevrolet in de eerste versnelling en gleed de garage in om ruimte te maken voor de auto die met horten en stoten kwam aanrijden. Baars liep de garage uit naar zijn werkgever en droeg weer zijn butlermasker.

„Goedenavond, meneer," zei Baars tegen meneer Bouncer. „Zal ik de auto voor u in de garage zetten?"

Oom Bounce klom zuchtend uit de hemelsblauwe auto en liet de motor draaien. Hij liep naar voren en bekeek het gedeukte spatbord. „Ja, zet hem maar in de garage," zei hij. „En wil je morgen ermee naar de stad rijden om die deuk eruit te laten halen?"

Voordat hij in de auto stapte, rapporteerde Baars: „Uw neef en ik zijn vanmiddag naar de stad geweest, meneer. We hebben uw kist uit India meegebracht."

„O, dat is goed," zei oom Bounce en keek wat opgewekter. Hij stond even stil en zei toen: „Zeg, Baars, denk je dat we die kist naar huis kunnen dragen? Naar de zitkamer bijvoorbeeld? We kunnen hem daar uitpakken en dan lopen we ook niet het risico dat hij weer verdwijnt voordat hij leeg is."

„Zeker, meneer," zei Baars. Zijn wenkbrauwen gingen een millimeter omhoog om zijn verbazing over dit ongewone plan te uiten. Maar zijn vlakke butlersstem veranderde niet. „U en ik kunnen hem zeker samen dragen, meneer."

Casey pakte zijn oom bij een mouw en trok hem naar binnen. Opgewonden vertelde hij over de strijd op de weg.

„Maar wie waren die woestelingen?" riep oom Bounce uit. „Wat wilden ze?"

Ze waren nu alleen en Casey fluisterde: „Oom Bounce, bent u er zeker van, dat Baars geen misdadiger is?"

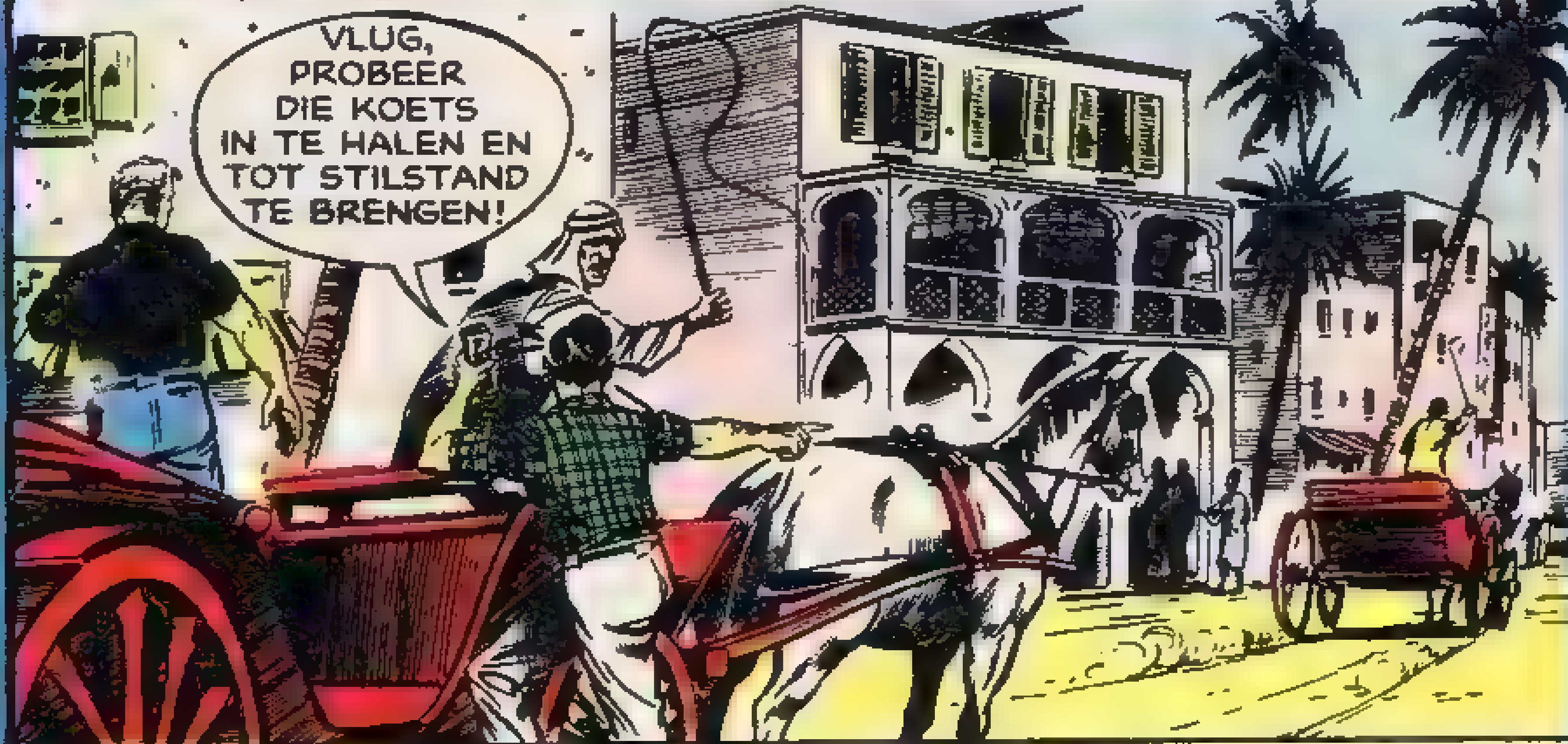
Oom Bounce maakte een sprong alsof hij door een hond gebeten was. „Een misdadiger .. maar, Casey!"

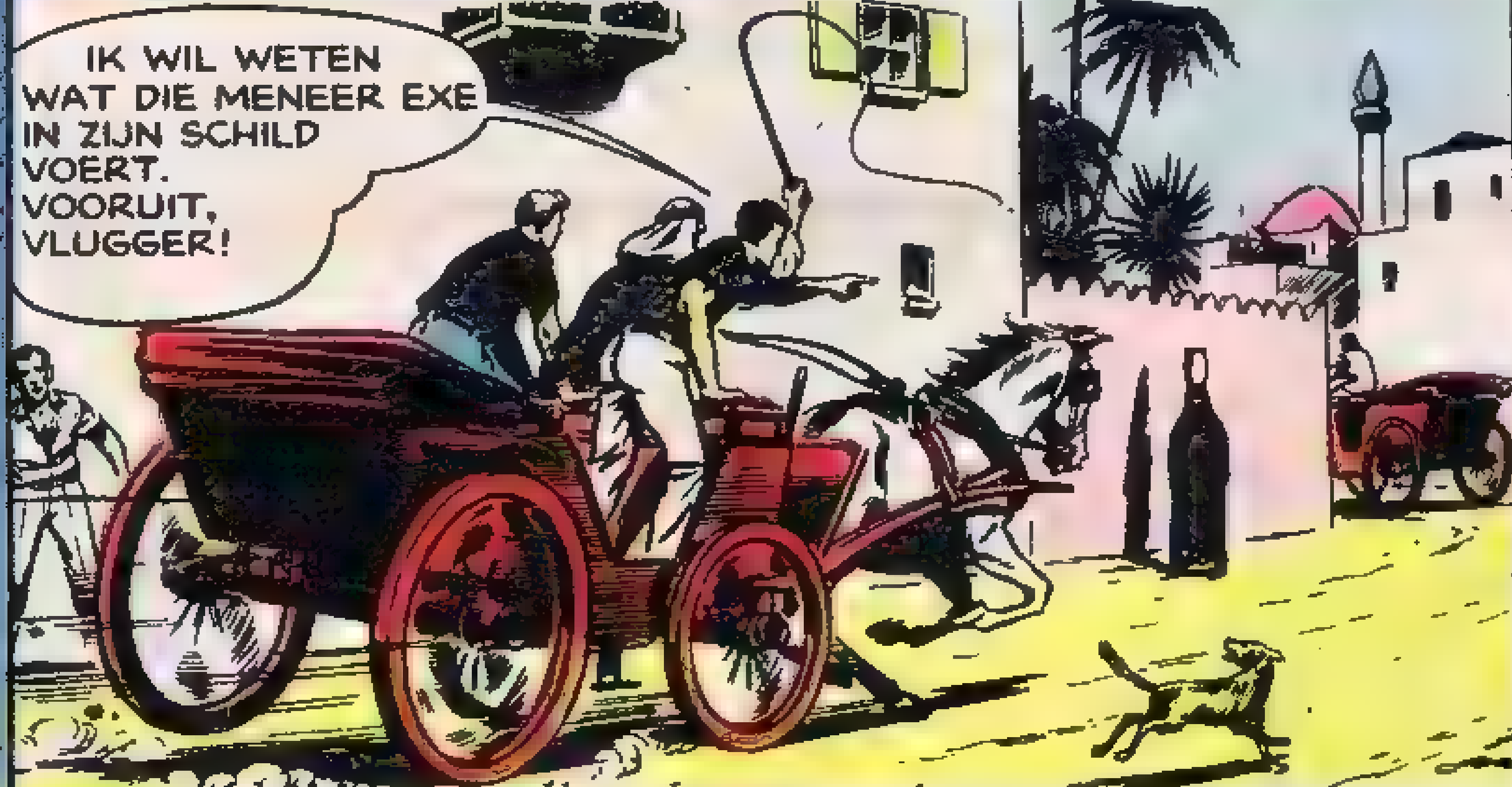
Wordt vervolgd

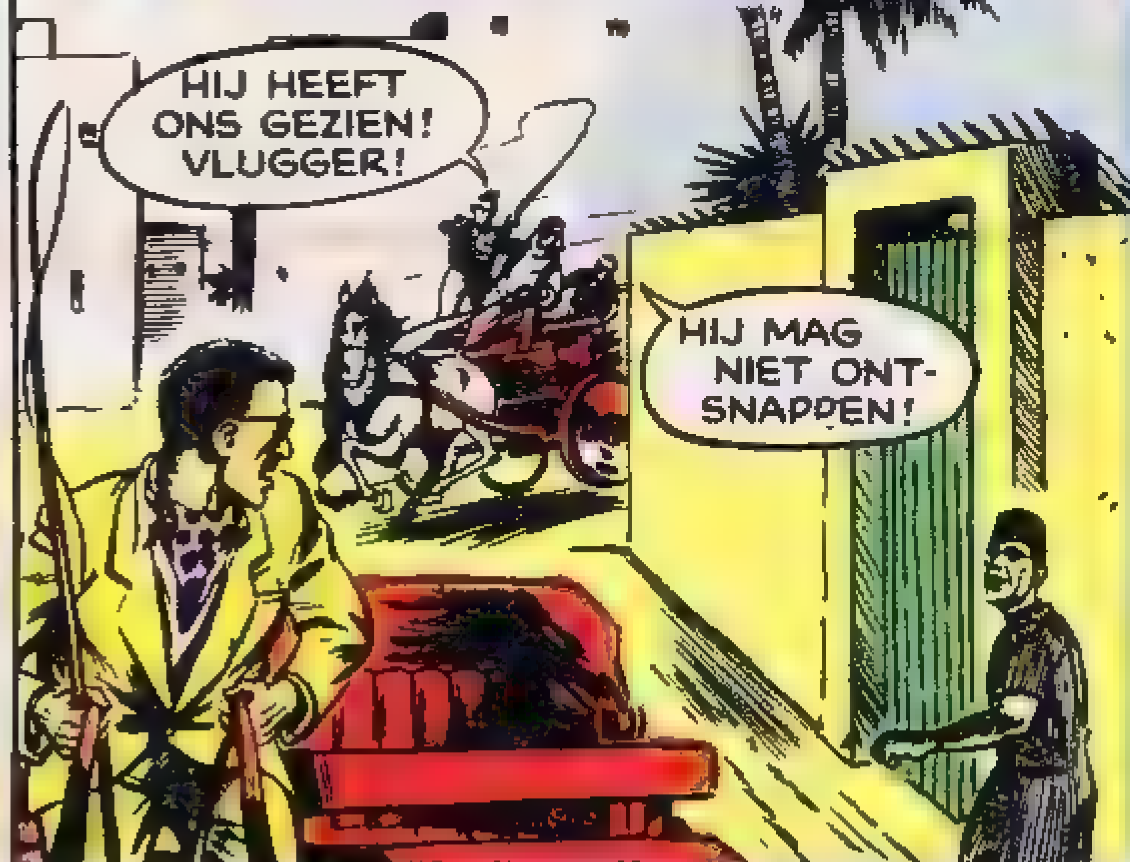
Ted en Tom

en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE, DIE MEEDEDEN AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE, ONTDEKTEN, DAT BURT MALDON HEN OP LAST VAN ENE MENEER EXE HAD PROBEREN UIT TE SCHAKELEN. VASTBESLOTEN EXE TOT EEN BEKENTENIS TE DWINGEN GINGEN ZE HEM ACHTERNA...

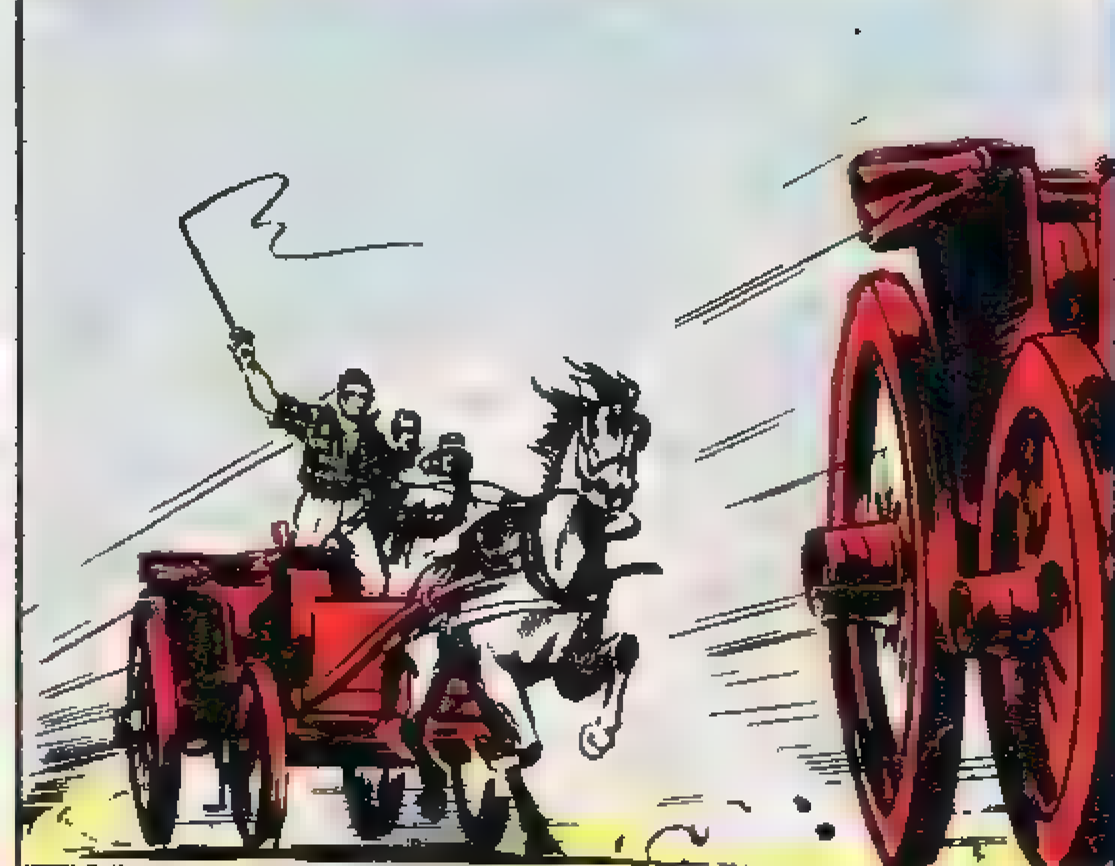

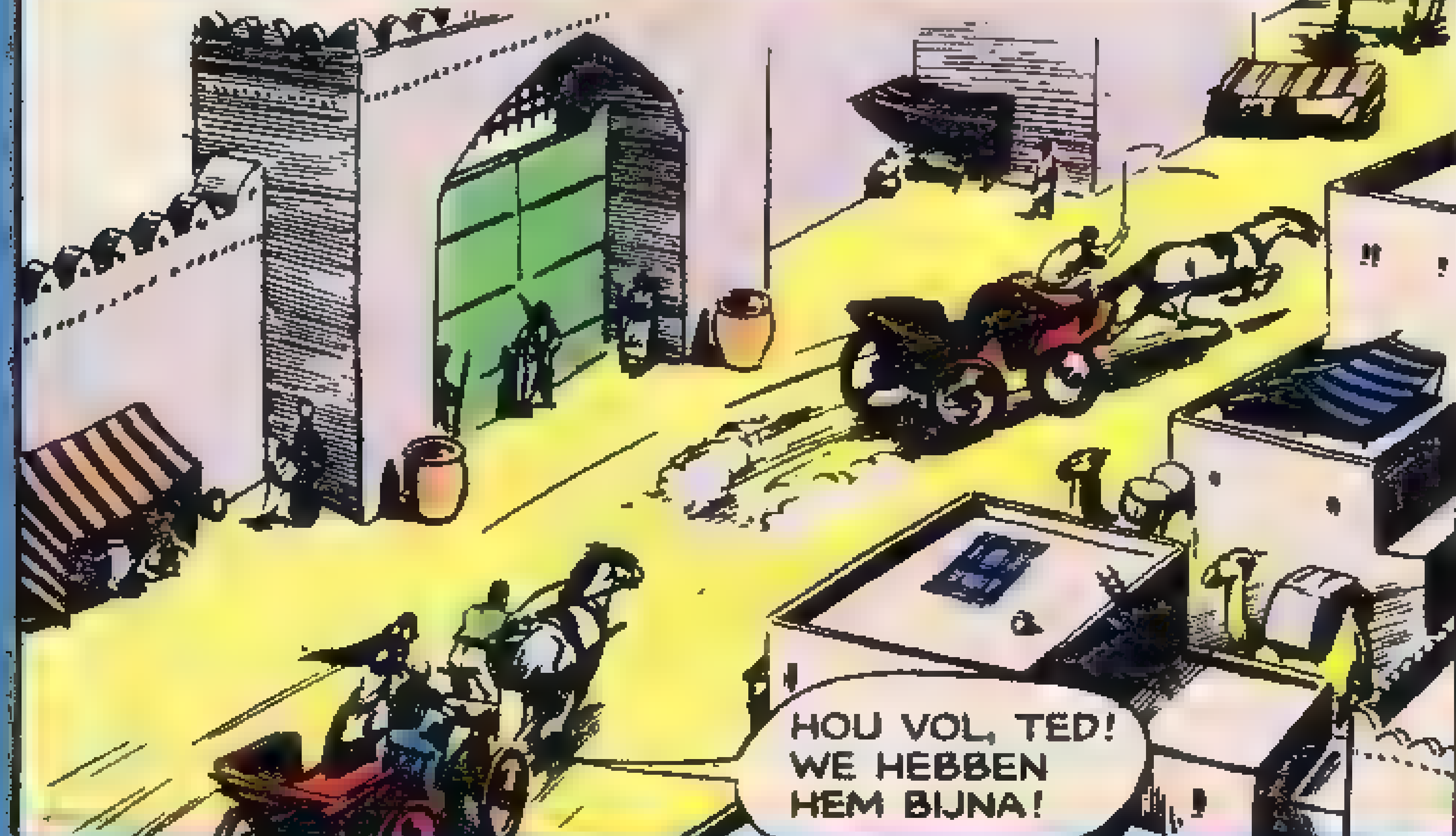

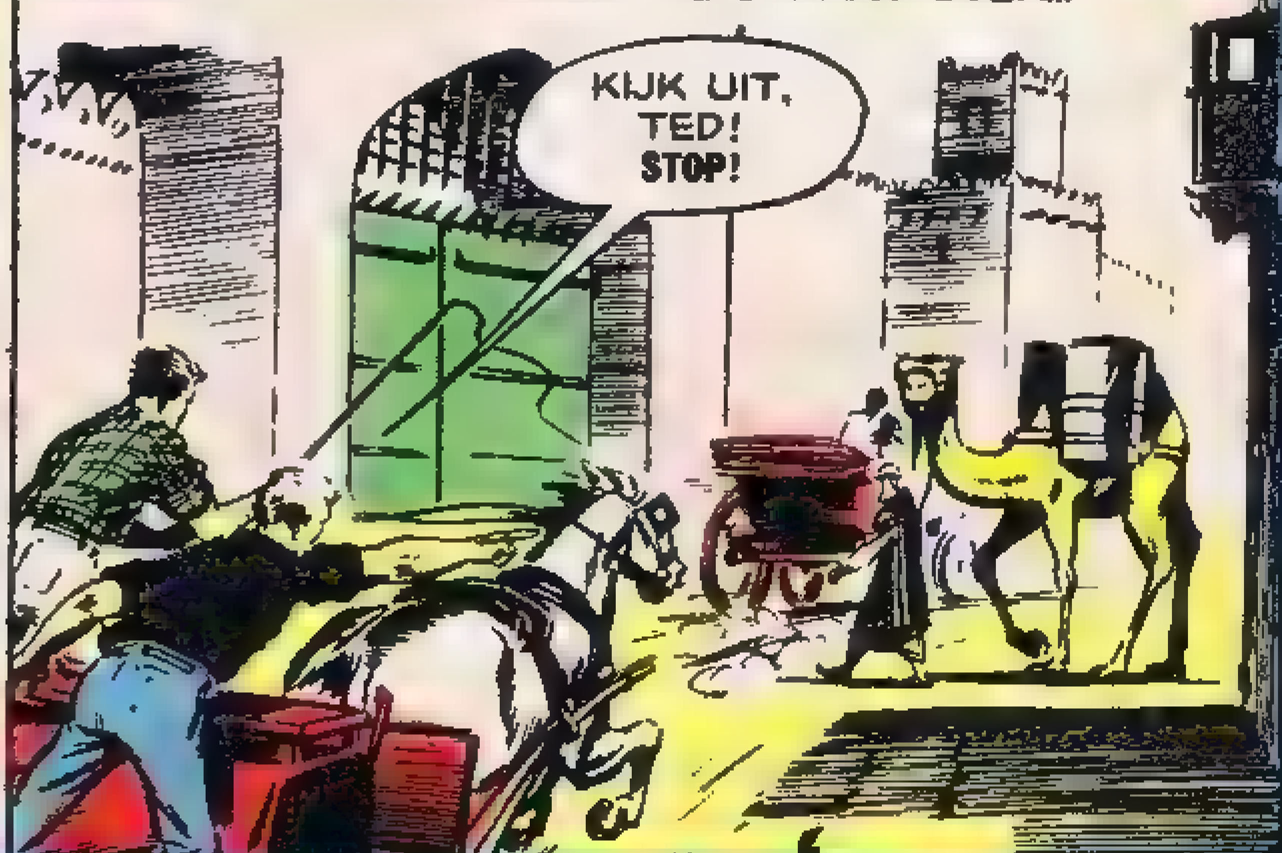

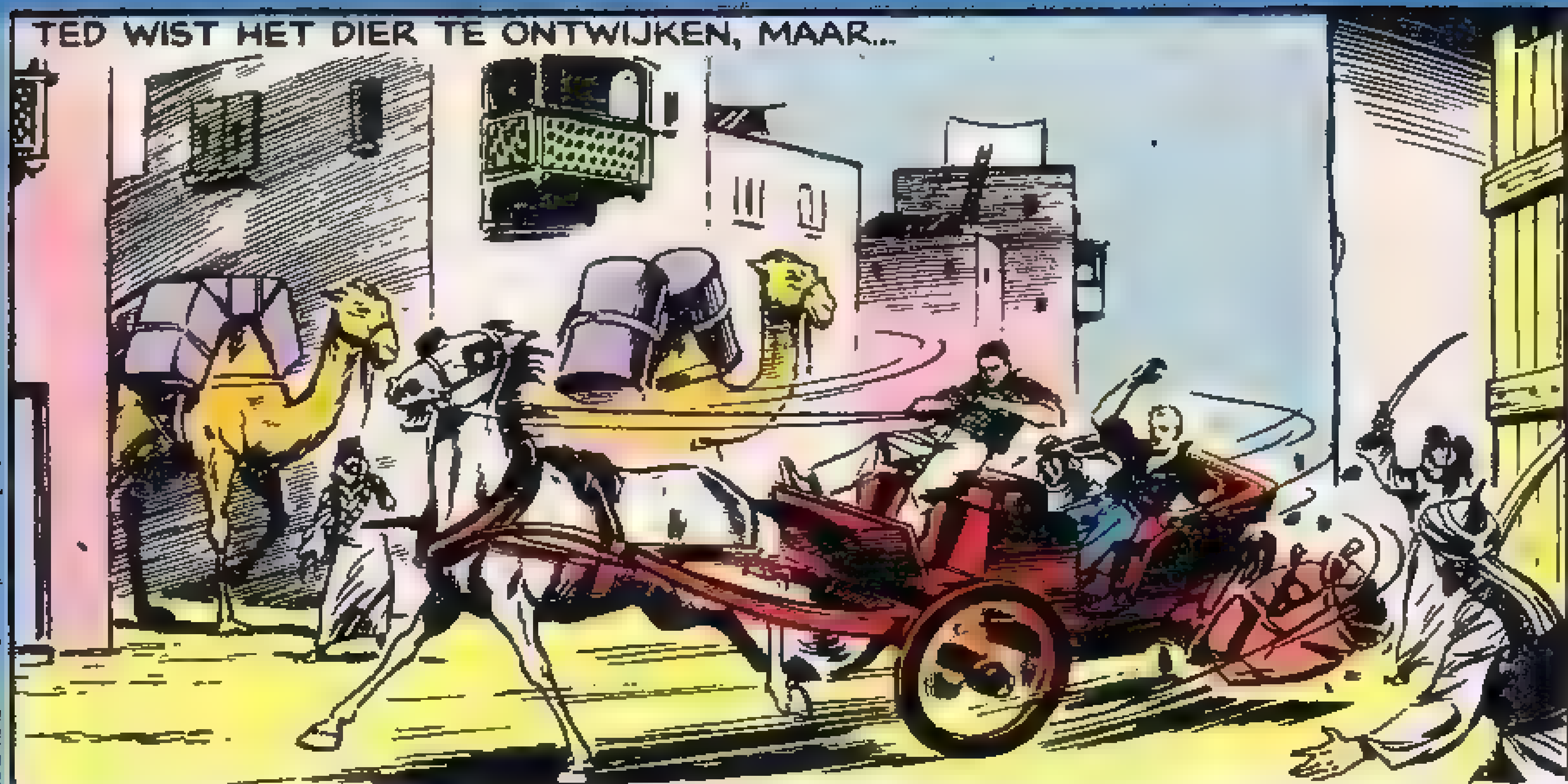

TED WIST HET DIER TE ONTWIJKEN, MAAR...

DE KOETS VERONGELUKTE EN DE VRIENDEN WERDEN GEARRESTEERD.
GRIJP DE BLANKEN! ZIJ MOETEN DE SCHADE VERGOEDEN!

WAAR BRENGEN JULLIE ONS HEEN?
NAAR SJEIK ABDULLAH! HIJ ZAL JULLIE BE- RECHTEN!

TED EN TOM WERDEN VOOR DE SJEIK GEBRACHT.
DEZE BLANKEN HEBBEN EEN VAN DE GROTE KRUIKEN VER- NIELD, DIE VOOR UW POORT STONDEN!

LUISTER. HET WAS EEN ONGELUK! WIJ...

MAAR DE SJEIK LUISTERDE NIET.
STILTE! IK ZAL UW ZAAK OVERMORGEN BEHANDELEN!

DE VRIENDEN WERDEN WEGGEBRACHT.
BEHANDEL HEN GOED, MAAR LAAT HEN NIET ONTSNAPPEN!

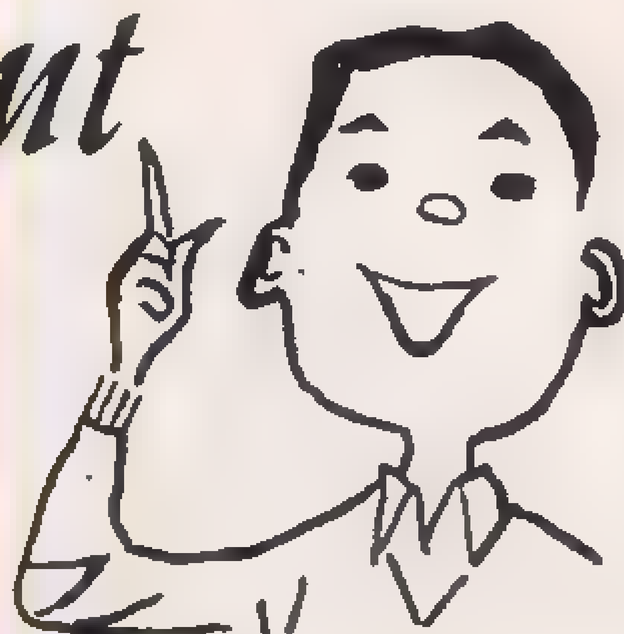

LUISTER NU TOCH EENS EVEN! WIJ MOETEN OVERMORGEN MEEDOEN IN DE AUTORACE...

MAAR NIEMAND WILDE LUISTEREN...
WE ZITTEN OPGESLOTEN EN IK VREES DAT WE ER NIETS AAN KUNNEN DOEN!
WE MOETEN ZIEN TE ONTSNAPPEN, TOM! ANDERS HEBBEN WE GEEN KANS MEER IN DE RACE!

Vervolg van bladzij 19

allerlei verzamelmateriaal voor terug. Eerst schrijven. • *Carla Kollen, Sabastraat 6, Groningen*, zoekt een correspondentievriend van vijftien of zestien jaar. • *Laurette Holvoet, Tuinwijk 69, Diksmuide, West-Vlaanderen, België*, wil corresponderen met een meisje of jongen. Graag in de Franse taal. Laurette is dertien jaar. • *Louis Drost (13), Kneesweg 11, Anna-Paulowna*, wil corresponderen met een jongen of meisje in Engeland. Hobby's: modelspoor en postzegels. Wie weet een adres? • *Gijs van Toorn (13), Dr. Colijnstraat 29 I, Veenendaal*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin van zijn leeftijd. • *Lya van Belzen (16), Hendrikstraat 17, Middelburg*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, in Ne-

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

derland, Suriname of op de Antillen. • *Mary Solisa (14), Koekoekstraat 31, Krimpen a. d. IJssel*, wil corresponderen met een meisje of jongen op de Nederlandse Antillen of in Zuid-Afrika. Hobby's: tekenen, tennissen. • Wie aan *Hans v. Lanen, Brandenburgstraat 3, Uden (N.-Br.)*, postzegels van Luxemburg of Monaco stuurt, krijgt daarvoor suikerzakjes of foto's van filmsterren. • *Loes ter Stege (14), C. Evertsenstraat 81, Dordrecht*, wil corresponderen met een Nederlandse jongen van haar leeftijd. • *Annie Tuk, Zweedsestraat 25, 's-Gravendeel*, wil corresponderen met een meisje of jongen van veertien of vijftien jaar. Annie spaart foto's van filmsterren. • *Nico Tuk, Zweedsestraat 25, 's-Gravendeel*, geeft vijf suikerzakjes voor een speldje. • Wie aan *Aat Bender, Morslaan 28, Leiden*, een foto van Cliff of The Shadows (28 x 22 cm of groter) stuurt, ontvangt twintig postzegels of twintig suikerzakjes. • *Connie van Bijnen (12), Het Zicht 26, Den Haag*, wil corresponderen met iemand van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren, zwemmen, wandelen, gymnastiek. • *Marlies Sweere (11), Egantenstraat 72, Den Helder*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Riek Thielen (12), Horsterdijk 17, Lottum (L.)*, en *Karin Driessen (12), Horsterdijk 30 A, Lottum (L.)*, willen corresponderen met een r.k. meisje of jongen van hun leeftijd in België. Hobby: foto's van filmsterren. • *Angela Thielen (10), Horsterdijk 17, Lottum (L.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje in Limburg. Hobby: foto's van koninginnen verzamelen. • *Marianne van Bijnen (10), Het Zicht 26, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, wandelen, postzegels verzamelen. • *Evert van Ballegooijen (11), Bergstraat 37, Wijk & Aalburg (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen die van muziek houdt en een gitaar, banjo of ukelele bespeelt. • *Willie Pathuis, Kromewijk 18, Stadskanaal*, wil corresponderen met een meisje van veertien of vijftien jaar, liefst in Groningen. • *Mary v. Mullekom (12), Platanenlaan 14, Sassenheim*, en *Anneke Amerlaan (11), Lindelaan 23, Sassenheim*, willen corresponderen met een meisje van twaalf jaar. • *Richard Peeters (17), Rijmenamsebaan 87, Boortmeerbeek, België*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje in Nederland. • *François Peeters (14), Rijmenamsebaan 87, Boortmeerbeek, België*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Dilia Oostdijck (14), Julianalaan 54, Sprang-Capelle (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, tekenen, tennissen, paardrijden. • *Hennie Bos (m., 15), 2e B.E. weg 4, Middelstum (Gron.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd op Ameland of in Nijmegen. • *Pierre Remmits, Oyensebenedendijk 34, Oyen bij Oss (N.-Br.)*, geeft voor een speldje vijfentwintig postzegels. • *Marlene Zillen (15), Beekstraat 56 A, Schinveld (L.)*, en *Miep Theunissen (15), Houserstraat 29, Brunssum (L.)*, zoeken twee correspondentievrienden van hun leeftijd. Hobby's: film, schaatsen, zwemmen, gitaarspelen, filmsterren. • *Hanneke Terstegge (14), Helmerslaan 55, Eindhoven*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Limburg of Brabant. Hobby: postzegels van Nederland sparen. • *Rietje v. d. Heyden (12), Argostraat 16, Amsterdam-N.*, en *Geertje Felthuis (13), Sterrenplein 1, Amsterdam-N.*, willen corresponderen met een meisje of jongen van hun leeftijd. • *Alphons Geurtsen (12), B 51 a, Hengelo (Gld.), Ivo Köhler (13), Spalstraat 15, Hengelo (Gld.), Frans Geurtsen (14), B 51 a, Hengelo (Gld.)*, en *Theo de Gier (13), Hummeloseweg 31, Hengelo (Gld.)*, willen corresponderen met r.k. meisjes van hun leeftijd. • *Janneke Koppelman (15), Oranjelaan 45, Dirksland (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: dans en muziek. • *Lia Kooymans (12), Posweg 154, Hoogvliet (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen in Nederland of België. • *Hans Martens (11), Margrietstraat 18, Budel-Dorplein (N.-Br.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van zijn leeftijd in Nederland. • *Ria Martens (14), Margrietstraat 18, Budel-Dorplein (N.-Br.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd, liefst in Limburg of Zeeland. • *Ellie van Oosten (14), v. Faukenbergestraat 44, Voorburg*, wil corresponderen met een meisje of jongen in Utrecht of omgeving. • *Hennie Doeland, Bloklaan 12, Loenen aan de Vecht*, geeft voor twee speldjes tien scheepsplaatjes of vijf suikerzakjes of tien lucifersmerken. • *Leo en Mariet Brouwers, Gatestraat 47, Nieuwenhagen (L.)*, willen corresponderen met een jongen of meisje van hun leeftijd. Leo is dertien, Mariet vijftien. • *Reina Vooren, Stentorstraat 38 H, Landsmeer*, wil corresponderen met een meisje van dertien jaar, dat van zwemmen houdt. • *Loes Haufe (16), Esschenderweg 65, Heerlen*, wil corresponderen met r.k. jongen van haar leeftijd, liefst iemand die gitaar speelt. • *Gemma Essers (12), Akersteenweg 112, Heer (L.)*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van haar leeftijd in Nederland. • *Mariette Verborgt, Welvaartstraat 17, Olen, Provincie Antwerpen, België*, wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar in Duitsland. Wie heeft een adres voor Mariette? • *Roger Bellens, Pastoor van Looystraat 13, Achter-Olen, België*, wil corresponderen met een jongen of meisje tussen vijftien en zeventien jaar in Nederland of België. • *Diane Ausloos, Diestsesteenweg 23, Aarschot, provincie Brabant, België*, wil corresponderen met een Frans- en Vlaamstalig meisje van veertien of vijftien jaar, liefst in de Ardennen, Frankrijk of Nederland. Hobby's: lezen, muziek, postzegels, sigarebandjes. • *Johan Rep (7), Kemphaanstraat 20, Den Helder*, wil postzegels ruilen. • *Hilda Peremans, Heldenlaan 20, Wezembeek-Oppem, provincie Brabant, België*, wil corresponderen met een meisje in Nederland (liefst Gelderland) van twaalf jaar. • *Willy Wallet, Rozenstraat 6, Baarn*, wil corresponderen met een jongen tussen vijftien en achttien jaar. • *Cor Bal, Troelstralaan 126, Almelo*, en *Alex Horman, Tollensstraat 6, Almelo*, willen corresponderen met twee vriendinnen van zestien of zeventien jaar. Hobby: sport. • *Gerhard Zweers, 1e Esweg 50, Wierden (Ov.)*, wil corresponderen met iemand van zijn leeftijd. Hobby's: voetbal en moderne muziek. • *Raymond Guetin (15), Schansstraat 42, Bolderberg-Zolder, Limburg, België*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Roelien Prins (11), V. Sandickstraat 27, Den Hulst (Ov.)*, wil corresponderen met een meisje. • *Jan Kwast (15), Tolweg 5, Hellevoetsluis*, wil corresponderen met een geref. meisje. Hobby's: schaatsen en zwemmen. • *Henk van der Giessen (11), Koningshoeven 4, Tilburg*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. • *Gradianne Gilsing (16), Stephensonstraat 25, Eindhoven*, wil corresponderen met een jongen in Duitsland. Wie heeft een adres? • *Adri Gijsberts (jongen, 13), Breestraat 6, Voorst (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje. • *Ans Verhouden (13), Kanaalstraat 13, Oirschot (N.-Br.)*, zoekt een r.k. correspondentievriendin in Nederland. • *Jannie Fennema (14), Hoofdstraat 15, Leens (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen. • *Emmy Horden (11), Dr. Wijmansstraat 6, Oostzaan*, wil corresponderen met een meisje of jongen die van zwemmen houdt.

Speur mee met Dick Drent!

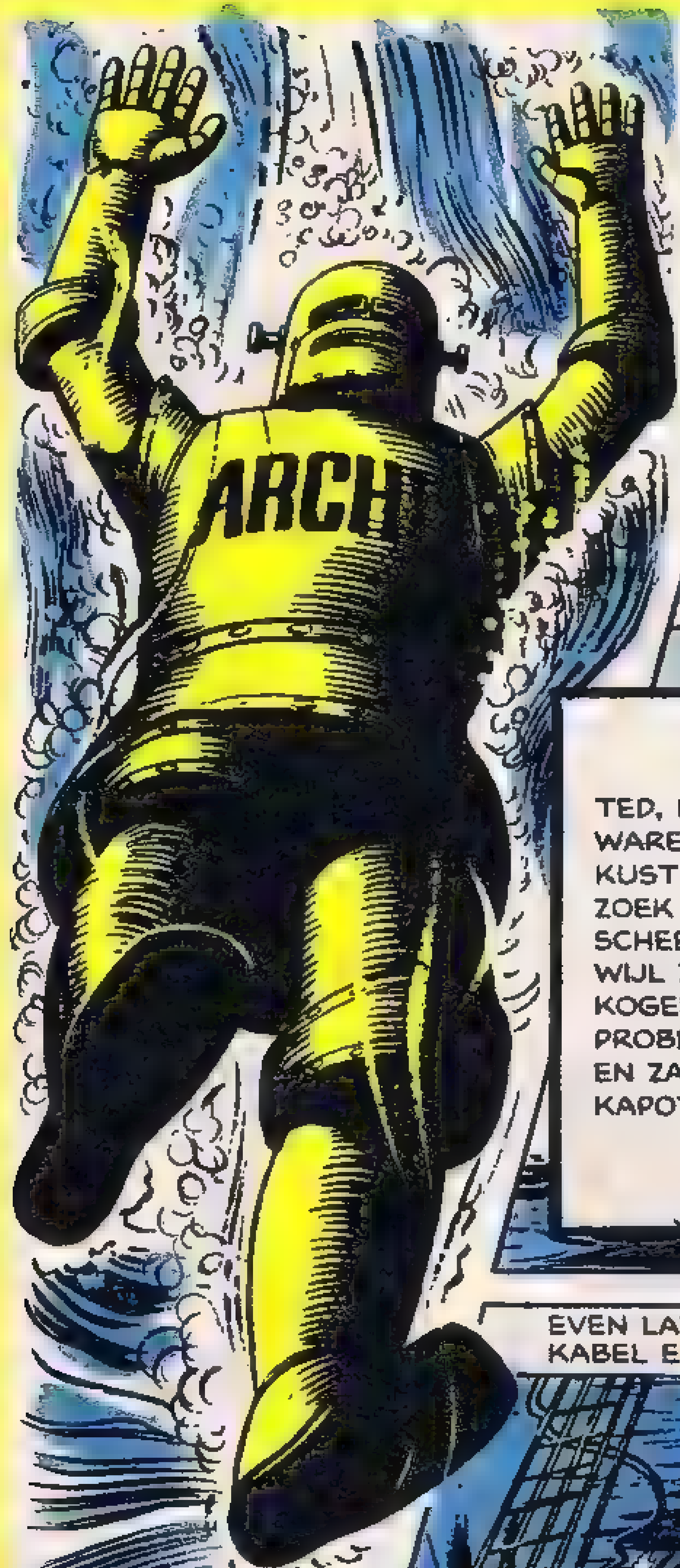

De man van staal

BIJNA HAD ARCHIE DE KOGEL AAN DEK GETROKKEN, TOEN TRASK JUICHEND UITRIEP:

HET IS GELUKT! DE HOOFDKABEL IS KAPOT!

TED, KEN EN ARCHIE WAREN VOOR DE KUST VAN PERU OP ZOEK NAAR EEN SCHEEPSWRAK. TERWIJL ZE ZICH IN HUN KOGEL BEVONDEN, PROBEERDEN TRASK EN ZAMITO DE KABELS KAPOT TE SCHIETEN.

EVEN LATER KNAPTE OOK DE TWEEDE KABEL EN ARCHIE SLOEG ACHTEROVER.

MET EEN GEWELDIGE VAART VIELEN TED EN KEN TERUG NAAR DE ZEEBODEM.

TRASK EN ZAMITO RENDEN NAAR DE RELING EN KEKEN IN HET WATER.

VAN DIE LUI ZULLEN WE GEEN LAST MEER HEBBEN! NU KUNNEN WE ZELF GAAN ZOEKEN!

DE ENIGE GETUIGE IS DE ROBOT EN DIE KAN NIET PRATEN!

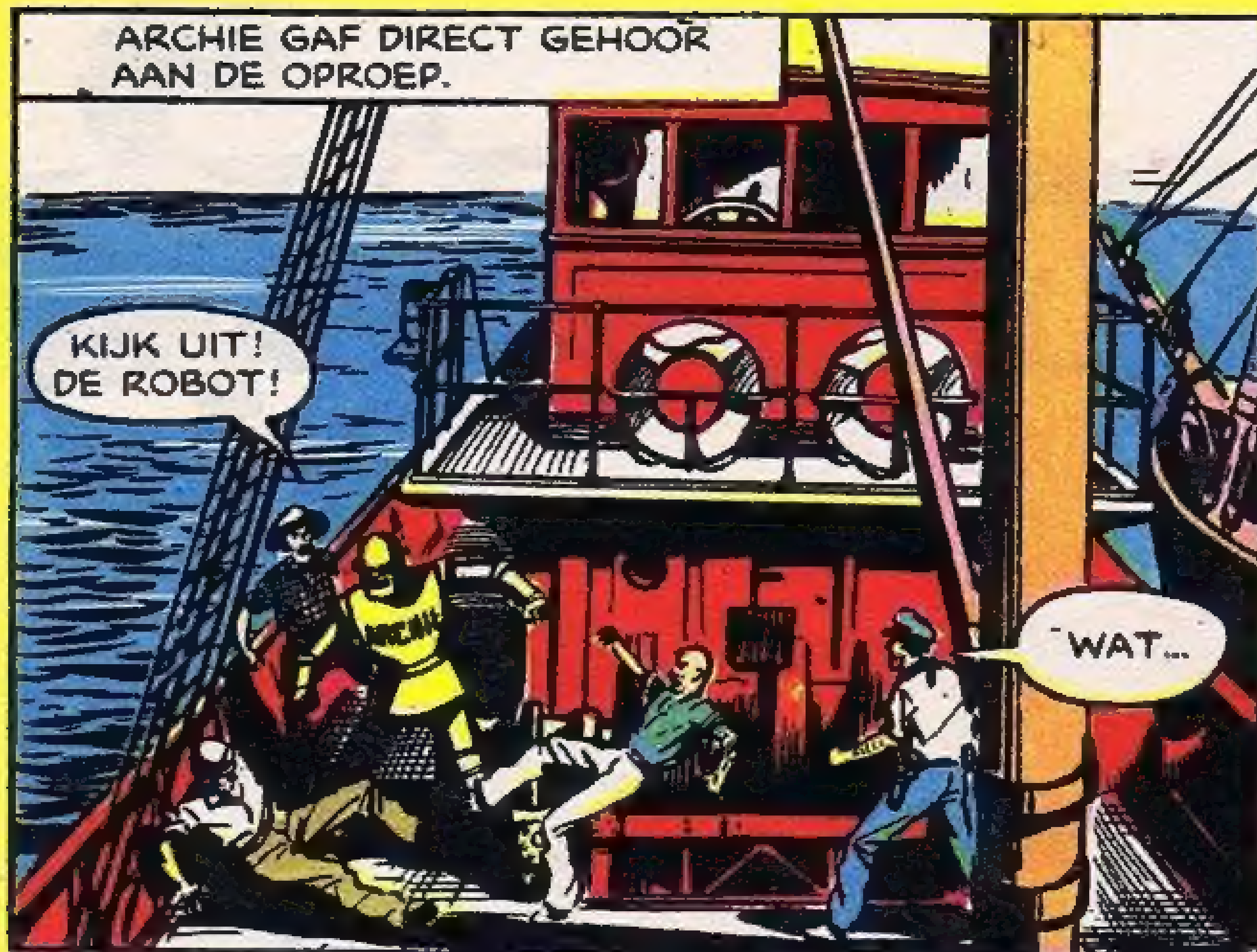
DE KOGEL KWAM VLAK BIJ DE GEZONKEN SLEEPBOOT TERECHT.

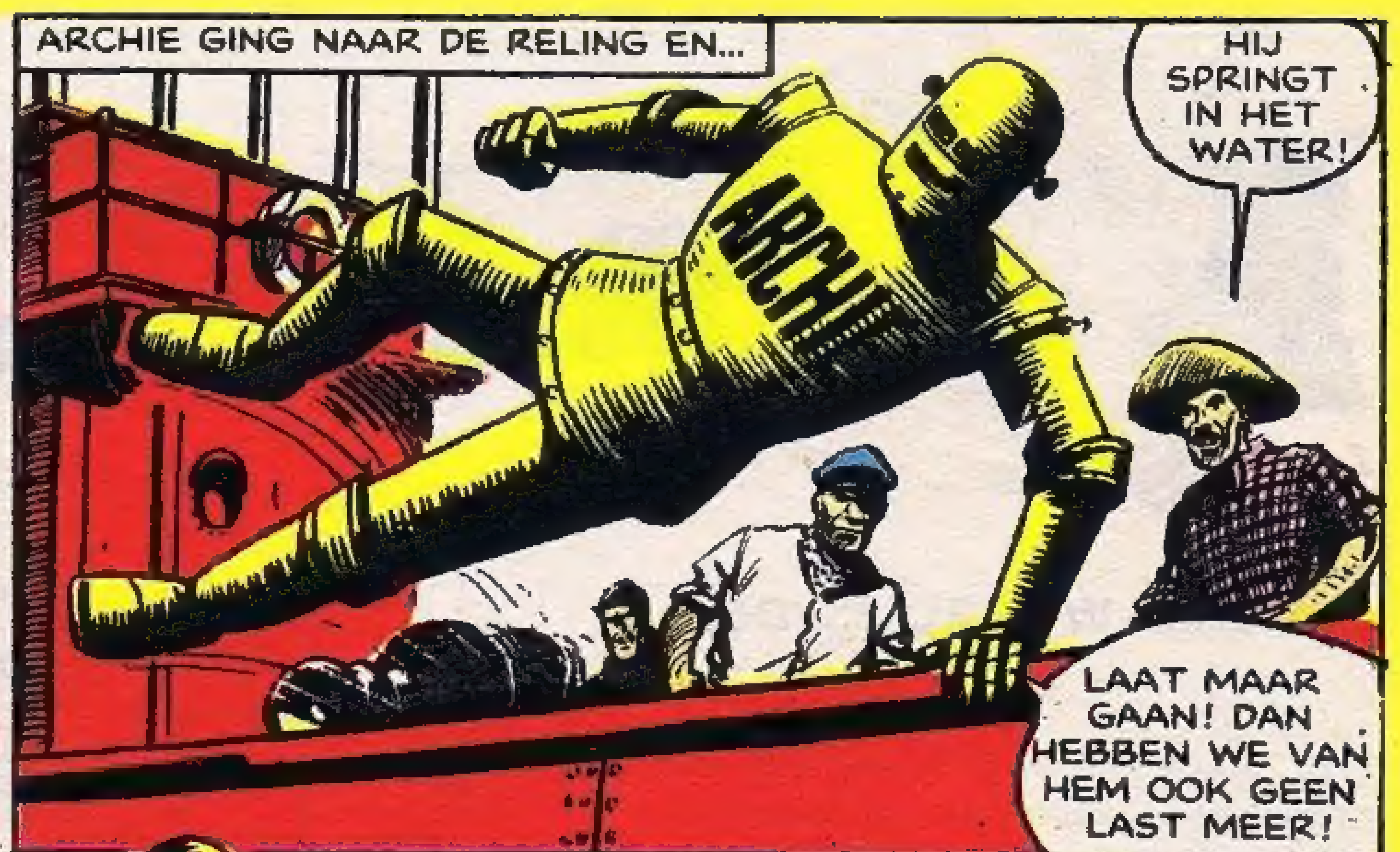
WAT MOETEN WE NU BEGINNEN? HET ZIET ER SLECHT VOOR ONS UIT!

WACHT! NIET DIRECT DE MOED OPGEVEN!

TED BEDIENDE ZIJN ZENDER, DIE NOG STEEDS WERKTE.

WE HEBBEN ARCHIE NOG! IK LAAT HEM HIERHEEN KOMEN!

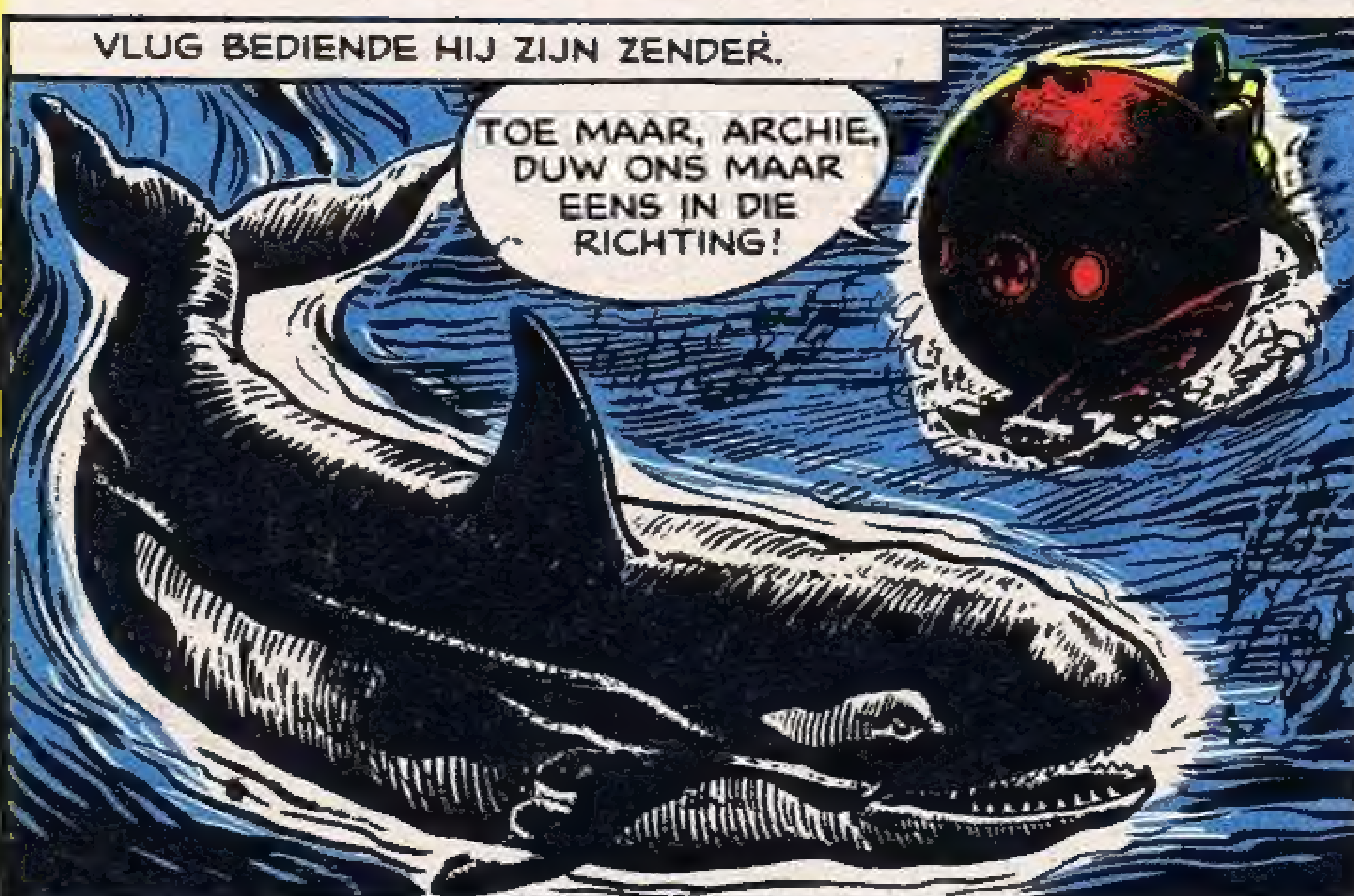

ARCHIE GAF DIRECT GEHOOR AAN DE OPROEP.
KIJK UIT! DE ROBOT!
WAT...

ARCHIE GING NAAR DE RELING EN...
HIJ SPRINGT IN HET WATER!
LAAT MAAR GAAN! DAN HEBBEN WE VAN HEM OOK GEEN LAST MEER!

ARCHIE ZONK ALS EEN STEEN.

OP DE BODEM AANGEKOMEN LIEP HIJ NAAR DE KOGEL.
VLUG, ARCHIE! JIJ MOET ONS HELPEN!

TED BEKEEK DE VREEMD GLADDE ZEEBODEM.
ZOU HET WRAK DAT WE ZOEKEN MISSCHIEN HIERLANGS WEGGESLEEPT ZIJN? DAT WIL IK EENS UITZOEKEN!

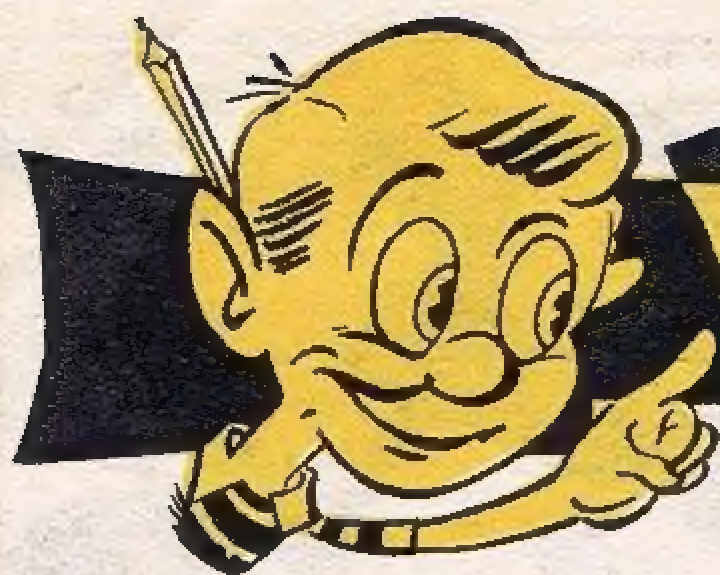

VLUG BEDIENDE HIJ ZIJN ZENDER.
TOE MAAR, ARCHIE, DUW ONS MAAR EENS IN DIE RICHTING!

ZONDER MOEITE DUWDE ARCHIE DE KOGEL VOORT. MOEDELOOS ZEI KEN:
HET HEEFT GEEN ZIN, TED! WAT DENK JE AAN HET EIND VAN DIT SPOOR TE ZULLEN VINDEN?

OPEENS VLUCHTTEN DE VISSEN WEG.
HET LIJKT WEL OF ZE ERGENS BANG VOOR ZIJN!

HET ZEEWIER GOLFDE KRACHTIG HEEN EN WEER.

TOEN GAF KEN EEN SCHREEUW VAN ONTZETTING.
TED, KOM EENS GAUW KIJKEN!

WIE PUZZELT ER MEE?

WELK WOORD IS DIT?

-A-A-A-A-AA-

Dit moet een woord worden van vijf lettergrepen, waarvan alle klinkers A's zijn. Op de plaatsen van de medeklinkers zijn streepjes gezet. De opgave is: vul de medeklinkers in die nodig zijn om de naam van een bekende waterweg in Amerika te krijgen.

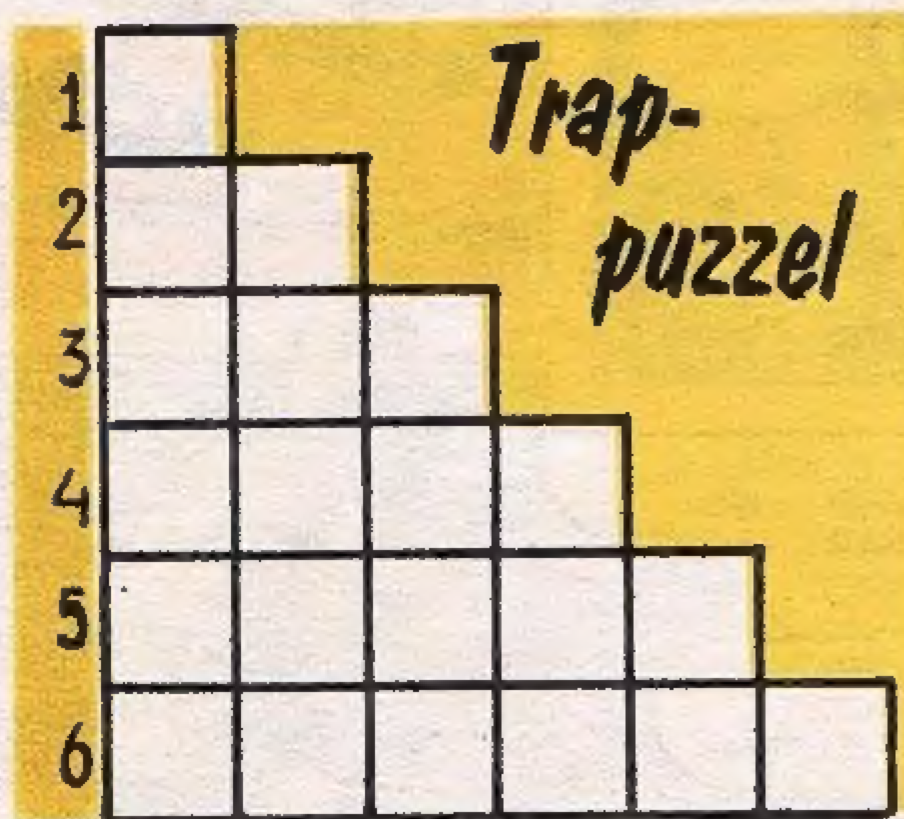
TOEVOEGRAADSEL

K + wild zwijn = insekt
T + toespraak = deel van een trap
T + wanorde = slaginstrument
L + honderd jaar = verscheurend dier
D + voederrek voor dieren = vrucht
I + tweemaal = reigerachtige vogel
D + roofdier dat van vis leeft = bloem
K + knaagdier = lattenkist
K + bloem = waterplant

OPTELSOM

POST + NIES = SNOESPIT

Deze zonderlinge optelling ga je oplossen door van de eerste woorden twee andere te maken. Samen moeten ze dan weer een woord vormen, dat uit dezelfde letters bestaat als het derde woord in de opgave.

Op de treden van deze trap ga je één letter en vijf woorden invullen volgens onderstaande omschrijvingen. De bedoeling is dat je voor elk volgend woord steeds dezelfde letters gebruikt plus één nieuwe. De letters hoeven niet in dezelfde volgorde te blijven staan.

1 Klinker
2 Ouderwetse lengtemaat
3 Even, ogenblik
4 Ovale, zinken bak
5 Sterk hellend
6 Rust

WIE WEET HET?

1. CLEMATIS is een:
   a. Grieks eiland
   b. Klimplant
   c. Romeins veldheer

2. KININE is een:
   a. Koortswerend middel
   b. Japans kledingstuk
   c. Donkerblauwe verfstof

3. KOH-I-NOOR is:
   a. Bergtop in de Himalaya
   b. Beroemde diamant
   c. Stad in Pakistan

4. MOCASSIN is:
   a. Indiaans schoeisel
   b. Turkse lekkernij
   c. Gordijnweefsel

5. BLAZOEN is een:
   a. Uithangbord
   b. Blaasinstrument
   c. Wapenschild

ZIEKENLIJSTJE

Jan Vissers, Sanatorium Dekkerswald, Kinderpaviljoen, Groesbeek, ligt al negen maanden op bed. Hij verzamelt postzegels van Nederland, Suriname, Antillen, Nieuw-Guinea en Indonesië. Jan is negen jaar.

Trees Sengers, Sanatorium K.A., Kamer 3, Hellendoorn, zou graag wat post ontvangen. Ze is zestien jaar; haar hobby's zijn: muziek, tekenen, sport en ze verzamelt foto's van paarden, vogels, honden en filmsterren (Cliff, Blue Diamonds).

Rikus Hidding (16), Aleida Kramer Stichting, Kamer 207, Coevorden (Dr.), ligt al ruim een half jaar op bed als gevolg van een auto-ongeluk. Wie stuurt hem eens een ansichtkaart met een filmsterfoto erop?

De ouders van *Gijsbertje van Alphen in Tiel*, die in het ziekenlijstje van SJORS nr. 47 heeft gestaan, bedanken alle briefschrijvers hartelijk voor hun reactie. Zij verzoeken geen post meer te sturen, daar Gijsbertje helaas is overleden.

OPLOSSINGEN PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Welk woord hoort erbij?

Snikheet
Stekeblind
Wildvreemd
Honingzoet
Grasgroen
Peperduur

Dubbele trappuzzel

van Henk v. d. Bosch in Hilversum:

1 E
2 E L
3 L E S
4 S L E E
5 L E E S T
6 S T E L E N
7 S T E N G E L
8 S T E G E N
9 G E E S T
10 S T E G
11 E T S
12 E S
13 E

TE-puzzel

T E G E L
S T E E K
H O T E L
H A L T E

Kop-en-staartpuzzel

1 (B)RAM(P)
2 (A)DAM(E)
3 (A)RIE (T)
4 (A)DRI (E)
5 (A)LIE (R)

De achterste letters vormen de naam PETER

Toevoegpuzzel

(ST)UIVER	(ST)RAM
(ST)ENGEL	(ST)REEP
(ST)AAL	(ST)EVEN
(ST)OKER	(ST)ROOM
(ST)RAAT	(ST)RAND

Verborgen vogels

1 Lijster (op veel ijs te rekenen)
2 Specht (gesp echte)
3 Arend (waar en de)
4 Ekster (week sterker)

Dagboek
van de geschiedenis

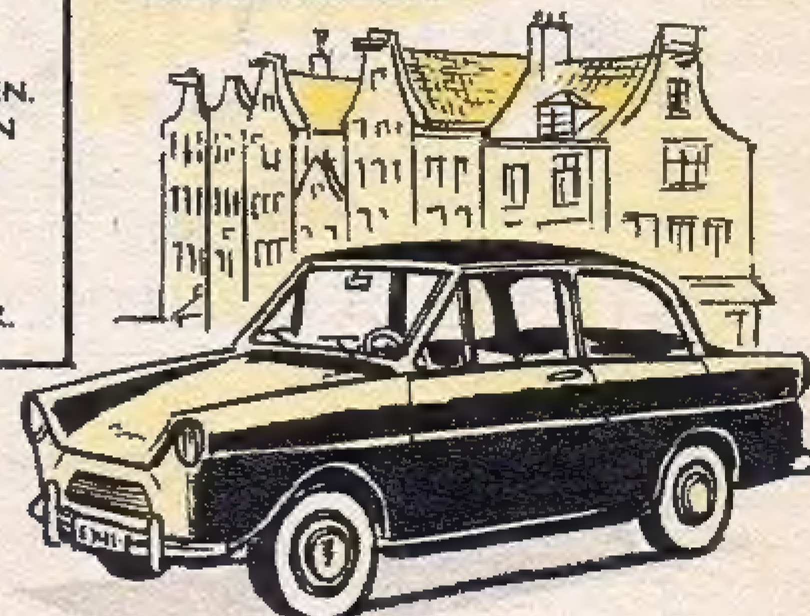
Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

4

22 MAART 1832. DE GROTE DUITSE DICHTER JOHANN WOLFGANG GOETHE OVERLIJDT TE WEIMAR. GOETHE WAS EEN DICHTER EN SCHRIJVER VAN WERELDFORMAAT. VEEL SCHRIJVERS, COMPONISTEN EN DICHTERS ZIJN DOOR HEM BEÏNVLOED. ER ZIJN ONTELBARE BOEKEN OVER HEM EN ZIJN WERK GESCHREVEN. EEN BEKEND WERK VAN ZIJN HAND IS „FAUST". WE ZIEN GOETHE HIER MET DE JONGE MENDELSSOHN-BARTHOLDY IN WEIMAR.

23 MAART 1959. DE EERSTE NEDERLANDSE PERSONENAUTO, DE „DAF", KOMT VAN DE BAND. DE WAGEN BOEKT DIRECT VEEL SUCCES, WAT MEDE TE DANKEN IS AAN DE MODERNE, VOLAUTOMATISCHE VERSNELLINGSBAK.

23 MAART 1953. STERFDAG VAN DE FRANSMAN RAOUL DUFY. HIJ WAS SCHILDER EN GRAVEUR EN ONTWIERP OOK AARDEWERK EN TAPIJTEN. ZIJN WERK VALT OP DOOR DE FRISSE KLEUREN.

24 MAART 1828. DE AMERIKAANSE STAAT PENNSYLVANIË STELT TWEE MILJOEN DOLLAR BESCHIKBAAR VOOR DE AANLEG VAN EEN HONDERDDERTIG KILOMETER LANGE SPOORWEG TUSSEN PHILADELPHIA EN COLUMBUS. EIND 1829 WAS VIJFTIG KILOMETER KLAAR MET BIJBEHORENDE BRUGGEN EN VIADUCTEN. HET EINDE VAN POSTKOETSEN EN PAARDETRAMS KWAM IN ZICHT.

25 MAART 1846. OP DEZE DAG ONTSNAPT NAPOLEON III NA VIJF JAAR GEVANGENSCHAP UIT HET KASTEEL HAM, WAAR HIJ VANWEGE EEN MISLUKTE SAMENZWERING WAS OPGESLOTEN. VERMOMD ALS WERKMAN MET AFGESCHOREN BAARD EN SNOR WEET HIJ DE WACHTPOSTEN TE PASSEREN. NA EEN REVOLUTIE IN FEBRUARI 1848 KOMT HIJ ALS PRESIDENT VAN FRANKRIJK AAN DE MACHT. EIND 1851 ROEPT HIJ ZICHZELF TOT KEIZER UIT. TIJDENS DE FRANS-DUITSE OORLOG RAAKT HIJ IN DUITSE GEVANGENSCHAP. LATER VESTIGT HIJ ZICH IN ENGELAND, WAAR HIJ OP 9 JANUARI 1873 STERFT.

24 MAART 1905. STERFDAG VAN JULES VERNE. TIJDENS ZIJN LEVEN WERD DEZE BEROEMDE SCHRIJVER UITGELACHEN OM DE VOOR DIE TIJD VREEMDSOORTIGE SCHEPEN, VLIEGTUIGEN EN MACHINES, DIE AAN ZIJN FANTASIE ONTSPROTEN. DAT AL DEZE DROOMBEELDEN LATER WERKELIJKHEID ZOUDEN WORDEN, WIST MEN TOEN NOG NIET.

25 MAART 1957. IN ROME WORDT DOOR VERTEGENWOORDIGERS VAN WEST-DUITSLAND, ITALIË, FRANKRIJK, BELGIË, LUXEMBURG EN NEDERLAND EEN VERDRAG ONDERTEKEND, WAARIN WORDT BESLOTEN TOT OPRICHTING VAN DE EUROMARKT, EEN VORM VAN GEMEENSCHAPPELIJKE HANDEL VAN DEZE ZES LANDEN. OOK WORDT BESLOTEN TOT GEZAMENLIJKE ONTWIKKELING EN GEBRUIK VAN ATOOMENERGIE: EURATOM.

28 MAART 1883. UIT LONDEN VERTREKT HET SCHIP *SYRIUS*. 18 DAGEN LATER KOMT HET IN DE HAVEN VAN NEW YORK AAN. EEN ENORME MENIGTE BRENGT DAAR DE BEMANNING VAN DIT EERSTE STOOMSCHIP, DAT DE ATLANTISCHE OCEAAN IS OVERGESTOKEN, EEN GROOTSE HULDE.

26 MAART 1817. DIT WAS EEN ZWARTE DAG VOOR DE MUZIEKWERELD. EEN VAN DE GROOTSTE COMPONISTEN, LUDWIG VAN BEETHOVEN, STIERF. VAN ZIJN ONSTERFELIJKE MUZIEK GENIETEN NOG DAGELIJKS MILJOENEN MENSEN.

26 MAART 1923. SARAH BERNHARDT, EEN BEROEMD TONEELSPEELSTER, OVERLIJDT TE PARIJS. ZIJ WAS DE EERSTE VROUW DIE OOK MANNENROLLEN SPEELDE.

27 MAART 1945. DE LAATSTE DUITSE V-2-RAKET VALT OP LONDEN. IN DE NEUS BEVOND ZICH EEN SPRINGLADING, DIE BIJ HET NEERSTORTEN ONTPLOFTE.

28 MAART 1939. EINDE VAN DE SPAANSE BURGEROORLOG MET DE VEROVERING VAN MADRID. GEHOLPEN DOOR DUITSE TROEPEN BEHAALDE HET LEGER VAN GENERAAL FRANCO DE OVERWINNING. EEN VAN DE BLOEDIGSTE PERIODEN VAN DE SPAANSE GESCHIEDENIS WERD AFGESLOTEN.

BULTERS

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.